

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

9/622

**AKADEMIA
SZTABU GENERALNEGO**
IM. GENERAŁA BRONI
KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

591
Do użytku
służbowego
~~POLECA~~
Egz. Nr.....1

**SPRAWOZDANIE
KOMITETU UCZELNIANEGO PZPR**
(za okres marzec 1973—luty 1975 r.)
**XV KONFERENCJA
SPRAWOZDAWCZO-WYBORCZA**

ARCHIWUM
SZKOLENIA
SZTABU GENERALNEGO
K. Świerczewski

38947
38947

WARSZAWA LUTY 1975

9/622

**AKADEMIA
SZTABU GENERALNEGO**
IM. GENERAŁA BRONI
KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

591
Do użytku
służbowego

~~POWIERZ~~

Egz. Nr.....1

**SPRAWOZDANIE
KOMITETU UCZELNIANEGO PZPR**
(za okres marzec 1973—luty 1975 r.)

**XV KONFERENCJA
SPRAWOZDAWCZO-WYBORCZA**

ARCHIWUM
KOMITETU UCZELNIANEGO
SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

38947
38947

WARSZAWA LUTY 1975

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. gen. broni K. Świerczewskiego

Inkl. prot. 12657.

Do użytku
służbowego

~~SECRET~~
Egz.nr 1

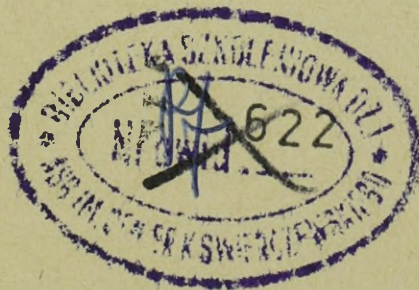
SPRAWOZDANIE

KOMITETU UCZELNIANEGO PZPR

/za okres marzec 1973-luty 1975 rok/

XV KONFERENCJA

SPRAWOZDAWCZO-WYBORCZA

ARCHIWUM
SZKOLENIOWY
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego
38947

WARSZAWA

L u t y

1975 r.

1877

SPIS TREŚCI

	Str.
WSTĘP	4
1. CHARAKTERYSTYKA I OCENA PRACY IDEOWO-POLITYCZNEJ	7
2. CHARAKTERYSTYKA I OCENA PRACY WEWNĄTRZPARTYJNEJ	22
3. CHARAKTERYSTYKA I OCENA PRACY PARTYJNEJ W DZIEDZINIE DYDAKTYCZNO-WYCHOWAWCZEJ I NAUKOWO-BADAWCZEJ	36
4. OCENA PRACY PARTYJNEJ W DZIEDZINIE GOSPODARCZEJ I SOCJALNO-BYTOWEJ	49
ZAKOŃCZENIE	61
Notatki	62

W S T Ę P

Dwuletnia działalność KU PZPR przebiegała w okresie dalszego odprężenia w sytuacji międzynarodowej i jednoczesnego nasilenia walki ideologicznej prowadzonej przez przeciwstawne sobie systemy społeczno-ekonomiczne.

Wszechstronny rozwój potęgi gospodarczej, siły obronnej, jedności moralno-politycznej społeczeństw krajów socjalistycznych oraz leninowska polityka pokoju prowadzona przez Związek Radziecki, Polskę i inne kraje naszej wspólnoty - przyniosły w ostatnich latach szereg pozytywnych zmian jakościowych, wpływających na charakter walki socjalizmu z imperializmem.

Państwa kapitalistyczne zostały zmuszone do przyjęcia zasad pokojowego współistnienia jako jedynej możliwej platformy wzajemnych stosunków z krajami socjalistycznymi.

Fundamentalne sprzeczności między kapitalizmem a socjalizmem pozostały nadal. Zmieniający się układ sił wprowadza zmiany w formach walki, nie naruszając jednak ich klasowej treści. Rywalizacja między obu systemami będzie długotrwała i trudna, wymagająca od nas uciążliwych i historycznie uzasadnionych wysiłków obronnych.

Żołnierski trud minionych lat, w którym również ma swój skromny udział nasza uczelnia - nie poszedł na marne. Ten trud był i jest wciąż jeszcze potrzebny. On właśnie owocuje pokojem.

W warunkach pokojowego współistnienia szczególnego znaczenia nabiera walka ideologiczna, będąca podstawową formą ścierania się przeciwstawnych systemów, a problemy ideologiczne stanowią dziś główną płaszczyznę tej walki.

Przebieg walki ideologicznej jest istotnym czynnikiem określającym charakter i tempo rozwoju społecznego, rzutuje on bowiem w sposób decydujący na naszą świadomość i postawę, stosunek do społeczeństwa, do kraju, państwa, na nasz stosunek do pracy, do obowiązków żołnierskich i powinności akademickich.

Najgłębszym zaś sensem naszego akademickiego działania jest wykształcenie wysoko kwalifikowanych, oddanych Partii i Ojczyźnie Socjalistycznej kadr dowódczo-sztabowych ludowego Wojska Polskiego.

Ta sprawa - obok konsekwentnej realizacji uchwał KC na -

szej partii - głównie determinowała wszystkie podstawowe przedsięwzięcia ustępującego KU i całej akademickiej organizacji partyjnej.

Działalność nasza przebiegała w okresie realizacji programu przyjętego na VI Zjeździe PZPR i uzupełnionego uchwałą I Krajowej Konferencji Partyjnej.

W wyniku realizacji tego programu nastąpił szybki postęp we wszystkich dziedzinach życia kraju, zwłaszcza w działalności ekonomiczno-produkcyjnej, co w konsekwencji przynosiło coraz bardziej odczuwalne rezultaty wyrażające się w poprawie warunków bytu ludzi pracy.

Kierownicza rola partii, jako rzeczywistej siły przewodniej w dziele budowy socjalizmu, coraz bardziej się umacniała. Ugruntowywał się leninowski styl działania we wszystkich instancjach i ogniwach naszej partii - co wyraźnie sprzyjało pogłębianiu się zarówno demokracji wewnątrzpartyjnej, jak też dyscypliny oraz skuteczności działania w realizacji przyjętego programu.

Dużą aktywność w działalności wszystkich członków partii wyzwoliły doniosłe rocznice, jakie przeżywaliśmy w czasie trwania kadencji, a mianowicie XXX-lecie PRL i XXX-lecie ludowego Wojska Polskiego.

Wszystkie te przemiany były emocjonalnie przeżywane przez cały stan osobowy uczelni. Wyzwalały one aktywne postawy społeczno-polityczne i zawodowe ludzi, a także pobudzały do działania według nowych wzorców, odpowiadających dobie obecnej, których istotę stanowi dążenie do przyspieszenia tempa życia i działalności w każdej dziedzinie - w celu pomnażania naszych osiągnięć, a szczególnie w roku VII Zjazdu Partii.

Nowo wybrany KU starał się przyjąć - zgodnie z uchwałą XIV Konferencji Partyjnej - taki styl pracy, który byłby jak najbardziej zbliżony do wzorców leninowskiego stylu działania i umożliwiał naszej uczelnianej organizacji partyjnej spełnianie wiodącej roli w życiu uczelni, poprzez wykonywanie przez nią wszystkich zadań ideowo-politycznych, wewnątrzpartyjnych, dydaktyczno-wychowawczych i naukowo-badawczych, a także gospodarczych i socjalno-bytowych.

Wyniki tej pracy w okresie dwuletniej kadencji KU przedstawiamy towarzyszom w tym sprawozdaniu, charakteryzując i oceniając pracę partyjną w wyżej wymienionych dziedzinach.

1. CHARAKTERYSTYKA I OCENA PRACY IDEOWO-POLITYCZNEJ

W okresie sprawozdawczym KU na szeroką skalę rozwinął pracę ideowo-polityczną w całym środowisku akademickim.

Zadaniem pierwszoplanowym w tej działalności KU i organizacji partyjnych było zapoznanie stanu osobowego akademii z istotą i treścią zagadnień zawartych w wyżej wymienionych uchwałach i wyrobienie w oparciu o nie u kadry, słuchaczy, żołnierzy służby zasadniczej oraz pracowników cywilnych przekonania, że pomyślny rozwój naszego kraju jest jednoznaczny z urzeczywistnieniem ich aspiracji, a zatem, że udział każdego człowieka w tym dziele jest nieodzowny, wobec czego wzorowe wykonywanie obowiązków w każdej dziedzinie jest najlepszym wyrazem świadomej realizacji uchwał VI Zjazdu.

Kształtując postawę ideowo-polityczną naszych towarzyszy dążymy do kształtowania odpowiednio do przygotowania i posiadania wykształcenia, naukowego światopoglądu, laickiej postawy społecznej oraz do przestrzegania w życiu codziennym zasad socjalistycznej obyczajowości.

Pomimo takiego oddziaływania zdarzają się aczkolwiek pojedyncze jednak niepokojące fakty, iż niektóre osoby z naszego środowiska ulegają wpływom kleru i niesocjalistycznej obyczajowości. W zakresie zwalczania tego rodzaju zjawisk komitety i całe POP mają ogromną rolę do spełnienia. Ponadto zadaniem naszym jest wpajanie głębokiego przekonania o słuszności polityki naszej partii i rządu oraz wzrastających perspektyw rozwojowych naszego kraju i socjalizmu. W rezultacie tak rozumianej i ukierunkowanej działalności uzyskano postęp w wielu dziedzinach, a zwłaszcza w pracy dydaktyczno-wychowawczej, w aktywności organizacji partyjnych, co przejawia się w bardziej skutecznym ich oddziaływaniu na całokształt życia uczelni.

Formy działania KU i komitetów POP w tym zakresie były różne. Przekazywano polecenia indywidualnego studiowania przez członków partii określonych uchwał, dokumentów, wiele zaś problemów o znaczeniu ideowo-politycznym było tematem zebrań partyjnych, na których rozwijano różnorodne formy szkolenia partyjnego. Szczególnie ważne miejsce w tej działalności zajęło zapoznanie towarzyszy ze specjalną uchwałą Sekretariatu KC PZPR

w sprawie XXX-lecia LWP, z тезami na XXX-lecie PRL uchwalonymi na XIII Plenum oraz z uchwałą VII Plenum dotyczącą spraw młodzieży. Te niezwyklej wagi dokumenty stały się przedmiotem wszechstronnych studiów, które w rezultacie zapewniły właściwe ich poznanie i zrozumienie.

O problemach rozwiązywanych przez KU, o podejmowanych w tym względzie decyzjach akademii organizacje partyjne informowane były poprzez wydawany biuletyn i na miesięcznych lub do-
rażnych odprawach sekretarzy, a w wielu wypadkach - za pośrednictwem delegowanych na zebrania POP członków KU. W ten sposób organizacje partyjne i ich członkowie mieli możliwości współdziałania z KU w rozwiązywaniu podejmowanych problemów, a równocześnie przedstawiania swoich uwag i propozycji w sprawach interesujących akademickie organizacje partyjne.

Ważną rolę w zespole środków oddziaływania ideowo-wychowawczego na cały stan osobowy uczelni spełniało szkolenie ideologiczne.

Zgodnie z uchwałami KC PZPR, wytycznymi GZP WP oraz postanowieniami uchwały XIV Konferencji Partyjnej uczelni, nakazującymi "...konsekwentnie wprowadzać w życie zasadę: "każdy oficer wykształconym marksistą" poprzez doskonalenie wszystkich form oddziaływania i szkolenia ideowo-politycznego...", wszyscy członkowie i kandydaci partii, aktywiści organizacji młodzieżowej oraz bezpartyjni zostali objęci różnymi formami szkolenia ideowo-politycznego. Celem tego szkolenia było pogłębianie wiedzy ideowo-politycznej w zakresie znajomości zasad marksizmu-leninizmu zawartych m.in. w programie PZPR, a głównie odzwierciedlonych w uchwale VI Zjazdu Partii; pogłębianie przekonania o słuszności polityki naszej partii i rządu; wyrabianie umiejętności widzenia perspektyw rozwoju kraju i socjalizmu; kształtowanie ideowej i zaangażowanej postawy oraz naukowego światopoglądu; umacnianie świadomej dyscypliny partyjnej i służbowej; wyzwalanie inicjatywy, aktywności i ofiarności w realizacji zadań służbowych, partyjnych i społecznych postawionych przed uczelnią przez kierownictwo MON i komendę akademii.

Wychodząc z tych generalnych założeń KU opracował jednolity plan szkolenia partyjnego, który stał się integralną

częścią ogólnego systemu szkolenia ideowo-politycznego stanu osobowego akademii. System ten w pełni odpowiada specyfice zadań, zapotrzebowaniu społecznemu składu osobowego uczelni, a także wymogom stawianym przed poszczególnymi grupami kadry, żołnierzy służby zasadniczej i pracowników cywilnych ASG.

Zasadniczemu rozszerzeniu uległy studia na wieczorowym uniwersytecie marksizmu-leninizmu, które uczyniliśmy podstawową formą szkolenia partyjnego w akademii. Obok Wydziału Nauk Politycznych i Wojskowych utworzone zostały:

- Wydział Nauk Filozoficzno-Socjologicznych;
- Wydział Ekonomiczny;
- Studium Pedagogiczno-Psychologiczne.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że zgodnie z wnioskami wynikającymi z narady ideologicznej sił zbrojnych aktualny program WUML przy naszej uczelni przystosowany jest do specyfiki życia i zadań akademii, do jej systemu dydaktycznego i wychowawczego. Dominują w nim wydziały i formy kształcenia, mające na celu aktywizowanie uczestników zajęć, pobudzanie ich do dyskusji i wymiany poglądów, pogłębianie umiejętności przekonywania. W systemie szkolenia uwzględnia się ponadto konieczność samokształcenia, a zatem wyrabiania umiejętności samodzielnej pracy nad podnoszeniem wiedzy ideologicznej.

W okresie 1972/1973 i 1973/1974 kształcenie w ramach WUML-u objęło około 180 towarzyszy, z czego 51 słuchaczy po złożeniu egzaminu uzyskało dyplomy ukończenia, około 30 zrezygnowało z dalszych studiów, a 96 zdało egzamin po I roku i rozpoczęło II rok studiów.

Aktualnie na I i II roku studiuje 140 towarzyszy. Uzyskane w czasie studiów wyniki pozwalają stwierdzić, że założone cele zostały spełnione w stopniu zadowalającym. Wysoko ocenia się pracę wykładowców na WUML-u, jak również tych słuchaczy, którzy pomimo napotykanymi trudności do końca pilnie studiowali i ukończyli WUML z bardzo dobrymi wynikami.

Jednak efekt ten pomniejsza fakt, że spora część towarzyszy z różnych przyczyn nie wytrwała do końca i zrezygnowała z kontynuowania studiów. Obok motywów, które KU uznał za uzasadnione, były rezygnacje mało przemyślane, wynikające z nieumiejętności łączenia studiów z pracą służbową. Nie pospieszili tu

jednak z pomocą ani przełożeni, ani komitety POP.

W roku szkolnym 1973/1974 KU wypracował nową formę szkolenia partyjnego - samodzielne studiowanie dzieł klasyków marksizmu-leninizmu. Szkolenie to zorganizowano we wszystkich POP kadry i objęto nim oficerów, chorążych oraz podoficerów zawodowych - członków partii, którzy nie uczęszczali na WUML. Program szkolenia przewidywał samodzielne przestudiowanie przez każdego towarzysza w ciągu roku następujących pozycji:

- Manifest Komunistyczny;
- Państwo a Rewolucja;
- Dziecięca choroba lewicowości w komunizmie.

Na przestudiowanie poszczególnych pozycji był wyznaczony termin, a następnie odbywały się zajęcia seminaryjno-sprawdzające pod kierownictwem sekretarzy POP lub grupowych partyjnych.

Ta forma szkolenia okazała się wielce pożyteczna. Pozwoliła wielu towarzyszom zgłębić wiedzę teoretyczną, a w czasie zajęć seminaryjnych przedyskutować i wyjaśnić problemy mniej zrozumiałe. Dlatego też w bieżącym roku szkolenia partyjnego kontynuujemy samokształcenie, a kolejną pozycją do przestudiowania jest "Krytyka programu gotajskiego".

Mimo uznania dla formy szkolenia nie wszyscy towarzysze zalecone pozycje przestudiowali, jak również nie we wszystkich organizacjach partyjnych przeprowadzone zostały zajęcia seminaryjne. W związku z tym KU zmuszony był zwrócić ostrą uwagę tym wszystkim, którzy polecenia nie wykonali i nakazał dodatkowy termin realizacji.

Niezwykle pożyteczną działalność szkoleniową rozwinęły ponadto Koła Wiedzy o Partii, wśród młodych stażem członków partii, kandydatów partii, aktywu młodzieżowego oraz członków partii pracowników cywilnych. Dwuletni program obejmował podstawowe tematy z zakresu wiedzy o partii, rewolucyjnych i patriotycznych tradycji PZPR, węzłowych problemów społeczno-gospodarczych rozwoju PRL i zagadnień ruchu rewolucyjnego. Mimo czynionych wysiłków wyniki szkolenia w tym profilu - podobnie jak w latach ubiegłych - nie mogą nas jednak w pełni zadowolić. Przyczyn takiego stanu rzeczy można się dopatrywać w słabszym przygotowaniu ideowo-politycznym uczestników szkoleń, jak również w pewnych brakach organizacyjnych.

Zasadniczą jednak przyczyną jest zbyt słaba kontrola tej formy szkolenia ze strony komitetów POP, zaniżenie wymagań w zakresie realizowania statutowego obowiązku podnoszenia wiedzy politycznej przez członków i kandydatów partii.

Dlatego też głównym mankamentem szkolenia była niska frekwencja na zajęciach i słabe przygotowanie się uczestników szkolenia do zajęć. W okresie nasilenia zajęć terenowych - z uwagi na wyjazdy wielu uczestników szkolenia - realizację programu trzeba było zawiesić /jedynie w grupie pracowników cywilnych, w której program szkolenia realizowany był w ramach zebrania ideologicznych, zajęcia odbywały się planowo przy zadowalającej frekwencji/.

Najbardziej powszechną formą szkolenia ideowo-politycznego, obejmującą większość oficerów kadry uczelni, były konferencje ideowo-teoretyczne. Trafny wybór tematów szkolenia, odpowiedni prelegenci, właściwie dobrana i dostarczona na czas wszystkim uczestnikom niezbędna literatura, a przede wszystkim poważne potraktowanie zajęć przez zasadniczą większość oficerów sprawiły, że szkolenie odniosło zamierzony cel. Dyskusje na zajęciach seminaryjnych były bardzo aktywne, wypowiedzi głęboko przemyślane.

Konferencje przyczyniły się do poszerzenia i pogłębienia wiadomości, pomogły zrozumieć wiele problemów teoretycznych, przysporzyły argumentów niezbędnych do prowadzenia dyskusji oraz pracy ideowo-wychowawczej z podwładnymi.

Można stwierdzić, że w tej formie szkolenia ideowo-politycznego osiągnęliśmy dalszy widoczny postęp. Nie znaczy to wcale, że wszystko już zostało zrobione. Dlatego doskonalenia wymaga samodzielna praca nad wskazaną literaturą oraz osiągnięcie jeszcze większej frekwencji na zajęciach.

Szkoleniem ideowo-politycznym oprócz wymienionych objęci byli wszyscy oficerowie i chorążowie komórek zabezpieczających oraz podoficerowie zawodowi, żołnierze pododdziałów zabezpieczających i pracownicy cywilni. Tutaj również notujemy znaczny postęp.

Bardzo ważne miejsce w kształtowaniu ideowych postaw stanu osobowego uczelni miały takie formy szkolenia, jak: informacje polityczne, referaty, odczyty; spotkania z działaczami

partyjnymi i państwowymi, przedstawicielami nauki, kultury; wy-
cieczki do zakładów pracy, zwiedzanie obiektów i miejsc histo-
rycznych oraz inne przedsięwzięcia zrealizowane przez organ
partyjno-polityczny. Umacniały one u nauczycieli akademickich
i słuchaczy wiedzę i przekonanie o ogromnym wysiłku społeczeń-
stwa w realizacji planów i założeń przyspieszonego rozwoju na-
szej socjalistycznej ojczyzny.

W okresie kadencji KU po raz pierwszy wprowadził syste-
matyczną formę szkolenia funkcyjnych towarzyszy partyjnych, a
przede wszystkim grupowych partyjnych i członków komitetów po-
szczególnych POP. Treścią tego rodzaju szkoleń było bieżące
zaznajamianie ich uczestników z zarządzeniami, instrukcjami,
wytycznymi i dyrektywami wydawanymi przez powyższe instancje
partyjne, celem zaś - przygotowywanie towarzyszy do najle-
pszego prowadzenia pracy wewnątrzpartyjnej.

W całokształcie wychowania ideowego słuchaczy akademii
podstawową rolę spełniają przedmioty społeczno-polityczne. Jako
integralna część składowa ogólnego programu nauczania i wycho-
wania są one potężnym środkiem propagandy idei socjalizmu, co
ma niezmiernie istotne znaczenie, gdyż na obecnym etapie walki
między socjalizmem a kapitalizmem punkt ciężkości wyraźnie
przesunął się na płaszczyznę ideologiczną. Front ideologiczny
zatem stał się obecnie głównym frontem walki ustrojów w skali
światowej, a przedmiotem tej walki jest człowiek, jego postawa
oraz świadomość ideowa i polityczna.

Szczególnie ważnym obiektem ataków imperialistycznej dy-
wersji ideologicznej są nasze siły zbrojne. Dążenie imperia -
lizmu do podważenia wewnętrznej spójności ideowo-politycznej
i moralno-bojowej wojsk stanowi główny cel jego działania ide-
ologicznego, obliczonego na osłabienie mocy obronnej naszego
kraju i państw-członków Układu Warszawskiego. Te przejawy wro-
giej propagandy i dywersji ideologicznej dyktują konieczność
nieustannego pogłębiania pracy ideowo-politycznej wśród całego
stanu osobowego sił zbrojnych, a szczególnie wśród słuchaczy
naszej uczelni - przyszłych dowódców i oficerów sztabów.

Naszego absolwenta cechuje gruntowna znajomość ideologii
socjalistycznej, aktywność w realizacji polityki partii i wła-
dzy ludowej, patriotyzm nierozzerwalnie związany z internacjo-

nalizmem, gotowość do skutecznego przeciwdziałania ideologii burżuazyjnej w obronie zwartości moralno-politycznej narodu i jego sił zbrojnych, zaangażowanie w pracę społeczną na rzecz pomnażania dorobku naszego społeczeństwa. Jednym słowem absolwent nasz jest nie tylko wysokiej klasy dowódcą, ale świadomym, aktywnym, bezkompromisowym, ideowo-zaangażowanym działaczem politycznym.

Nasi słuchacze zdobywają zarówno wiedzę ideowo-polityczną, jak też uczą się praktycznego myślenia i umiejętności obalania różnorodnych antysocjalistycznych współczesnych teorii i poglądów/w tym koncepcji rewizjonistycznych oraz sekciarsko-dogmatycznych/.

Oddziaływanie ideowo-wychowawcze wpływa na cały proces kształcenia słuchaczy oraz na programy wszystkich dyscyplin naukowych, w istocie bowiem podstawą do realizacji zasad jedności nauczania i wychowania są założenia socjalistycznej ideologii i obowiązującej doktryny obronnej. Główny cel kształcenia nie ogranicza się do mistrzowskiego opanowania sztuki wojennej, lecz uwzględnia również dokładne poznanie potencjału przeciwnika. Podczas większości ćwiczeń taktyczno-operacyjnych słuchacze analizują siły, możliwości prowadzenia wojny psychologicznej przez dywersyjne ośrodki imperialistyczne przeciwko krajom socjalistycznym, uczą się przeciwdziałania dywersji ideologicznej. Równocześnie w toku prowadzenia zajęć taktyczno-operacyjnych kładzie się nacisk na pogłębianie uczuć braterstwa broni z żołnierzami Armii Radzieckiej i armii innych państw socjalistycznych.

Staraniem komendy i organu partyjno-politycznego do programu szkolenia politycznego został wprowadzony nowy przedmiot - naukowy komunizm. Jesteśmy drugą uczelnią w Polsce, która przedmiot, ten, będący jedną z trzech głównych części składowych marksizmu-leninizmu wprowadziła do programu studiów. Znacznie rozszerzono ponadto program dydaktyczny z zakresu pracy partyjno-politycznej w wojsku. Rozwinięta w nim została problematyka pracy partyjno-politycznej podczas działań bojowych na współczesnym polu walki oraz uwzględnione zagadnienia pracy partyjno-politycznej w warunkach pokojowego szkolenia wojsk. Charakterystyczną cechą tego programu jest dostosowanie jego

treści i metod do potrzeb kształcenia kadr dowódczo-sztabowych.

Po raz pierwszy w historii akademii w bieżącym roku szkolnym podjęto 8 prac dyplomowych z zakresu problematyki partyjno-politycznej, obejmującej takie tematy, jak: działalność partyjno-polityczna dowódców w czasie ćwiczeń taktyczno-operacyjnych oraz działań bojowych; działalność kulturalno-oświatowa, rola dowódcy w kierowaniu i inspirowaniu pracy partyjno-politycznej i młodzieżowej w jednostce itp.

Po raz pierwszy również przeprowadzony został egzamin końcowy, który swym zakresem obejmował: problemy polityczne i ideologiczne współczesnego świata oraz wybrane zagadnienia pracy partyjno-politycznej w wojsku, filozofii i socjologii marksistowskiej, polityki gospodarczej i ekonomiki wojennej. Wykazał on dobre opanowanie przez słuchaczy przerobionej w programie studiów wiedzy marksistowsko-leninowskiej, jak też znajomość zasad spożytkowania tej wiedzy w pracy służbowej na stanowiskach dowódczych i sztabowych.

Uzyskana w czasie egzaminów średnia ocena 4,65 świadczy o prawidłowym kierunku pracy ideologicznej i dydaktycznej oraz docenianiu jej przez absolwentów naszej uczelni.

Podobnie wysokie oceny z przedmiotów społeczno-politycznych uzyskali na egzaminach rocznych słuchacze II kursu.

Obok tych niewątpliwych osiągnięć notujemy jednakże również słabsze opanowanie przez słuchaczy niektórych dziedzin wiedzy społeczno-politycznej. Zbyt niski jest jeszcze poziom czytelnictwa literatury źródłowej oraz prasy codziennej i dostępnych czasopism, a stąd luki w znajomości niektórych współczesnych wydarzeń. Zdarzają się również przypadki nieumiejętności spożytkowania wiedzy z zakresu filozofii marksistowskiej w pracy dowódczo-sztabowej.

Eliminowanie tych niedociągnięć stanowi ważne zadanie dla nas wszystkich, a szczególnie dla towarzyszy słuchaczy i podstawowych organizacji partyjnych kursów.

Integralną, niezmiernie ważną częścią pracy ideowo-wychowawczej realizowanej w naszej uczelni była działalność ideologiczna komitetów i podstawowych organizacji partyjnych. Punktem wyjścia dla działalności ideologicznej POP, OOP i grup partyjnych oraz KU było dążenie do ukształtowania wszechstronnej wie-

dzy społeczno-politycznej, przekonań ideowych członków naszej organizacji, ich aktywnych postaw odzwierciedlających szczere oddanie ideałom socjalizmu oraz gotowość do walki w ich obronie.

Treścią przedsięwzięć ideowo-wychowawczych było także kształtowanie postawy głębokiego patriotyzmu połączonego z internacjonalizmem, rozbudzanie uczuć nienawiści do wrogów ojczyzny, gotowości do poświęceń i wyrzeczeń w jej obronie, umacnianie odporności ideowej i moralnej na dywersję ideologiczną prowadzoną przez nieprzyjaciela, przekonywanie o konieczności aktywnego uczestnictwa w pracach społecznych i przestrzegania przyjętych norm współżycia między ludźmi, dbania o mienie społeczne oraz walki z marnotrawstwem, wygodnictwem, brakiem odpowiedzialności i niedociągnięciami organizacyjnymi.

Na posiedzeniach komitetów POP i zebraniach partyjnych podejmowano tematy najbardziej aktualne, dyskutowane na posiedzeniach plenarnych KC PZPR, związane z XXX rocznicą LWP i PRL, 25 rocznicę zjednoczenia polskiego ruchu robotniczego, I Krajową Konferencją Partyjną; omawiano problemy teoretyczne, polityczne i gospodarcze; rozważano wybrane zagadnienia ideologii i polityki PZPR, dyskutowano na tematy związane ze statutem partii. W okresie sprawozdawczym odbyło się średnio prawie w każdej POP około 16 posiedzeń komitetów i 14 zebrań poświęconych powyższym problemom. Na podkreślenie zasługuje fakt, że np. w POP-11 na 21 zebrań organizacji partyjnej w minionej kadencji w 15 przypadkach miały miejsce referaty i dyskusje na tematy ideologiczne. Na zebraniach poruszano między innymi problemy, jak:

- postawy członków partii w świetle praw i obowiązków statutowych;
- rodowód, zasady ideowe i programowe PZPR;
- istota i znaczenie centralizmu demokratycznego i demokracji wewnątrzpartyjnej w życiu partii marksistowsko-leninowskiej;
- aktualny etap walki filozofii marksistowskiej z filozofią burżuazyjną;
- dorobek PRL w minionym 30-leciu osiągnięty pod kierownictwem PZPR;
- rola i znaczenie odkryć Mikołaja Kopernika dla kształtowania

światopoglądu materialistycznego w procesie ideowo-wychowawczym;

- rola i zadania POP w kształtowaniu oblicza ideologicznego członków i kandydatów PZPR.

W okresie minionej kadencji nastąpił dalszy wzrost rzeczowości i powszechności dyskusji, a nade wszystko ilość dyskutantów. Świadczy to, z jednej strony o wzroście aktywności i osobistego zaangażowania towarzyszy w sprawy istotne dla partii i kraju, z drugiej - o dojrzałości ideologicznej członków akademickiej organizacji partyjnej.

We wszystkich organizacjach podstawowych problemy ideologiczne były podejmowane i dyskutowane przeciętnie co drugi miesiąc, a w POP 4, obejmującej Wydz. Polit., Katedrę Nauk Społecznych, Katedrę Historii Sztuki Wojennej, Katedrę Taktyki Tyłów i Zakład Dydaktyki, POP Katedry Taktyki Tyłów i pracowników cywilnych prawie raz w miesiącu. Dużą zasługę w tym względzie mają byli sekretarze tych organizacji tow.tow.: J. Stępień, Cz. Łuszczyna, L. Mucha, I. Cielas. W pozostałych POP omawiano najczęściej te problemy, które były sugerowane przez KU. Tematyka ideowa, będąca przedmiotem rozważań na zebraniach POP, była trafnie dobierana, wynikała bowiem z zapotrzebowania, z celowości podjęcia jej w aktualnej sytuacji. Działalność tego rodzaju należy kontynuować coraz bardziej wzbogacając jej treść.

Warto w tym miejscu przytoczyć słowa pierwszego sekretarza KC PZPR, który mówił: "Istota rzeczy polega obecnie na właściwej, zgodnej ze statutowymi normami postawie każdego członka partii. Przynależność do partii to nie przywilej, lecz branie szczególnej odpowiedzialności za socjalistyczną Polskę, za jej sprawy, za swoją dla niej pracę. Członkostwo partii zobowiązuje do ideowości i dyscypliny, do przodowania w pracy na swoim odcinku, do rzetelnego stosunku do współtowarzyszy i całego kolektywu, do moralnego postępowania w życiu osobistym, do popierania tego, co słuszne i dobre, a zwalczania tego, co złe i fałszywe. Takiej postawy partia ma prawo i musi wymagać od każdego, kto do niej należy".

Słowa te nie wymagają komentarza. W przeważającej masie członkowie partii naszej akademickiej organizacji tak właśnie

pojmują swe obowiązki, czemu dali wyraz podczas przygotowań do wymiany legitymacji partyjnych, w czasie której wierność statutowym normom życia i postępowania w praktyce była głównym tematem prowadzonych rozmów i podstawowym kryterium oceny.

Członkowie partii naszej uczelni znajdują się w awangardzie socjalistycznego współzawodnictwa i przodownictwa, dają przykład ideowości i zaangażowania, wierności socjalistycznym zasadom etycznym, nowatorstwa w myśleniu i działaniu oraz inicjatywy.

Wyniki pracy ideowo-wychowawczej znalazły swoje potwierdzenie w postawie społecznej kadry, słuchaczy, żołnierzy służby zasadniczej, pracowników cywilnych, ich zaangażowaniu w realizację obowiązków służbowych, w wynikach studiów, w codziennej pracy.

Dowodem tego są m.in. wyniki indywidualnego przodownictwa i zespołowego współzawodnictwa między katedrami, kursami, pododdziałami obsługi i zespołami pracowników cywilnych.

W okresie sprawozdawczym zanotowaliśmy na tym ważnym odcinku działania bardzo poważne osiągnięcia. Rozpoczynając kadencję KU startowaliśmy w tych sprawach praktycznie od zera. O ruchu przodownictwa i współzawodnictwa mówiono wprawdzie wcześniej, jednak nie przedsięwzięto żadnych kroków, by uczynić z niego bodziec pozytywnego oddziaływania na proces studiów, na jakość wykonywania obowiązków służbowych, kształtowania stanu moralno-politycznego i podnoszenia dyscypliny.

Sprawy te uregulował dopiero opracowany przez organ partyjno-polityczny i wprowadzony zarządzeniem Komendanta Akademii z dniem 1 czerwca 1973 r. "Tymczasowy regulamin przodownictwa i współzawodnictwa w Akademii Sztabu Generalnego". Byliśmy wówczas pierwszą akademią wojskową, która w sposób zorganizowany i przemyślany podjęła działalność nad rozwojem ruchu przodownictwa i współzawodnictwa. Dlatego też dokument ten nie tylko ukierunkował naszą pracę na rozwój tego ruchu i nadał mu właściwą rangę, ale posłużył jako wzorzec dla innych uczelni wojskowych. Ogromną rolę w upowszechnianiu tego ruchu odegrały KP POP i grupy partyjne, które nie tylko mobilizowały, ale wyjaśniały jego istotę.

Rozwijany na trwałych podstawach ideowego zaangażowania,

w poczuciu współodpowiedzialności za realizację stawianych akademii zadań, w przeświadczeniu, że stać nas na więcej, że możemy i musimy pracować lepiej - ruch przodownictwa i współzawodnictwa stał się w uczelni zjawiskiem naturalnym, w pełni zrozumiałym, każdemu z nas potrzebnym. Stał się istotnym impulsem do osiągania coraz lepszych efektów w działalności ideowo-politycznej, pracy dydaktyczno-wychowawczej, naukowo-badawczej, w realizacji wszystkich służbowych i społecznych powinności. Objął wszystkie dziedziny naszego akademickiego życia i wszędzie pozostawił trwałe ślady, a przodujący oficerowie, chorążowie i podoficerowie zawodowi kadry, słuchacze, wzorowi żołnierze, Przodownicy Pracy Socjalistycznej, przodujące katedry, grupy szkoleniowe, Drużyny Służby Socjalistycznej, Brygady Pracy Socjalistycznej stanowią wzór do naśladowania dobrej żołnierskiej roboty.

W akademii mamy 34 przodowników oficerów kadry naukowo-dydaktycznej, 6 żołnierzy kadry zabezpieczającej i 60 słuchaczy. Jest to wzrost o 100% w stosunku do roku 1973.

Po raz drugi miano przodującej katedry uzyskała Katedra Sztuki Operacyjnej.

Miano przodującej grupy szkoleniowej uzyskały:

- grupa szkoleniowa 2 kursu Wojsk Chemicznych;
- grupa szkoleniowa 2 kursu WOPK.

Miano Socjalistycznej Brygady Pracy uzyskały 2 zespoły:

Wydział Wydawniczy i Pralnia. Tytuł "Zasłużony dla Akademii Sztabu Generalnego" uzyskały 23 osoby.

Szeroko rozwinięta została propaganda wizualna przodowników.

O problemach przodownictwa i współzawodnictwa towarzysze z dumą mówili na zebraniach sprawozdawczo-wyborczych podstawowych organizacji partyjnych, traktując je słusznie jako trwały rezultat swojej partyjnej działalności.

Nie wolno nam jednak poprzestać na dotychczasowych osiągnięciach. Musimy zdecydowanie eliminować występujące słabości i niedomagania. Przede wszystkim stanowczo musimy zwalczać dające o sobie czasem znać tendencje do wypaczania podstawowych idei. Nie możemy pozwolić na to, by szlachetną rywalizację o tytuł najlepszego zastępować nieuzasadnioną pogonią za wyższą nie zapracowaną oceną. Tego rodzaju postawa szkodzi ruchowi

przodownictwa i winna być z całą stanowczością napiętnowana jako nieetyczna i niemoralna.

W ostatnim okresie zaobserwowaliśmy znaczne polepszenie sytuacji na odcinku nowatorstwa, wynalazczości i racjonalizacji, co znalazło odzwierciedlenie w postaci wyróżnienia przyznanego akademii przez Szefa Sztabu Generalnego.

W okresie sprawozdawczym osiągnięto również dalszy postęp w pracy z młodzieżą. Jest to niewątpliwym wynikiem pomyślnej realizacji na naszym terenie odnośnie uchwał VI Zjazdu oraz prac VII Plenum KC PZPR.

Organ partyjno-polityczny przy współudziale organizacji partyjnych i społecznych opracował plan przedsięwzięć, który wytyczał główne kierunki pracy z młodzieżą. Warto przy tym podkreślić, że w toku opracowywania planu przyjęto zasadę, iż ukierunkowanie i zintensyfikowanie aktywności młodzieży należy oprzeć na dotychczasowych osiągnięciach, tradycjach i formach działania, pogłębionych o nowe zadania wynikające z obecnego etapu rozwoju kraju.

Określone w planie konkretne zadania dla instytucji i organizacji wyznaczają również poważne miejsce w tej pracy samej młodzieży, a szczególnie jej organizacji. Organ partyjno-polityczny był inicjatorem i organizatorem koła ZMS pracowników cywilnych. Akademicki Zarząd SZMW zorganizował lektorat młodzieżowy, który prowadził różne formy szkolenia, wywierające wpływ na kształtowanie ideowych i obywatelskich postaw młodych ludzi w mundurach. Upowszechnił ruch przodownictwa i współzawodnicstwa, co w efekcie dało wyniki w postaci przyznania szeregu odznak Wzorowego Żołnierza i utworzenia Drużyn Służby Socjalistycznej. Wzrosła świadomość społeczna żołnierzy, wyrażająca się między innymi szerokim udziałem w akcji honorowego krwiodawstwa.

W ciągu ostatnich dwóch lat żołnierze nasi oddali przeszło 120 l krwi. W akcji tej przodują żołnierze kompanii ochrony i obsługi. Do pracy w SZMW włączyła się część młodzieży kadry zawodowej uczelni.

Z inicjatywy organu partyjno-politycznego przy czynnym udziale młodzieży naszego osiedla został wybudowany i oddany do użytku klub młodzieżowy "Busola". Stanowi on dobrą bazę do

rozwijania zainteresowań i odpowiednio wyposażone miejsce spotkań dla naszych córek i synów. Organizowane przez kierownictwo klubu różnorodne imprezy uczą młodzież pożytecznie spędzać czas, pozwalają poznać nowe problemy, przedyskutować interesujące zagadnienia, wyżyć się towarzysko.

Wiemy jednak, że na odcinku pracy z młodzieżą mamy jeszcze dużo do zrobienia. Przysparza ona nam często sporo kłopotów i niepokoju. Jedną z przyczyn tego jest brak pełnego skoordynowania akcji wszystkich stron procesu wychowawczego. Dlatego trzeba powiązać wysiłki wszystkich ogniw: szkoły, rodziców, organizacji partyjnych i społecznych, instytucji służbowych, samej młodzieży i tą drogą powodować korzystne zmiany w postawach i zachowaniu młodzieży. KU liczy w tym względzie na aktywną pomoc wszystkich towarzyszy.

Ważki jest udział w całokształcie pracy ideowo-wychowawczej organizacji społecznych działających na naszym terenie. Związki zawodowe, Organizacja Rodzin Wojskowych, Koło PTTK, WKS "Kadra" i inne organizacje właściwie i skutecznie realizują zamierzenia ideowo-wychowawcze, które przyczyniają się do kształtowania właściwych postaw ideowych i moralnych oraz krzewienia oświaty w gronie członków tych organizacji.

Częścią składową frontu ideologicznego jest działalność klubu oficerskiego. Należy podkreślić, że działalność ta znacznie się rozwinęła. Planowane i organizowane przez klub zamierzenia w swojej treści i formie są bardzo atrakcyjne, ideowo zaangażowane, oddziałujące wychowawczo na odbiorców, uczące. Na podkreślenie zasługuje znaczne rozszerzenie działalności klubu; objęcie nią słuchaczy, utworzenie Studium Kultury. Rzecz w tym, żeby z propagowanych przez klub zamierzeń szerzej korzystać. Niestety niejednokrotnie trzeba nacisku administracyjnego, by zachęcić do uczestnictwa w imprezach. A przecież dążymy do tego, by nasi absolwenci w okresie studiów pogłębili i poszerzyli swoją wiedzę ogólną, by równoległe z realizacją procesu studiów zdobywali wiedzę z zakresu różnych dziedzin kultury, sztuki i wychowania.

Reasumując dotychczasową działalność na odcinku ideowo-wychowawczym należy podkreślić, że:

1. Uchwała XIV Konferencji Partyjnej akademii w tym zakresie została wykonana, a styl, metody i treść pracy KU oraz komitetów POP w dziedzinie ideowo-wychowawczej były słuszne i powinny być nadal kontynuowane.
2. Organizacja szkolenia ideowo-politycznego we wszystkich pionach była właściwa, a formy i treści tego szkolenia dostosowane do warunków i potrzeb uczelni oraz zgodne z wytycznymi instancji nadrzędnych. Program szkolenia, a także zadania bieżące w dziedzinie pracy ideowo-wychowawczej były w pełni realizowane i zapewniły osiągnięcie założonego celu.
3. Wszystkie pozytywne wyniki dotychczasowej pracy oraz eliminowanie lub zmniejszanie liczby zjawisk ujemnych - to nie wątpliwie rezultat atmosfery partyjnej ukształtowanej w naszej uczelni, to dorobek, który powinien być w dalszym ciągu pomnażany i wzbogacany o nowe treści i formy.

Równocześnie ustępujący KU proponuje:

1. W dalszym ciągu kontynuować przyjęte kierunki i metody pracy ideowo-politycznej, wykorzystując w tym celu doświadczenia, z uwzględnieniem zadań stawianych przez instancje nadrzędne oraz postulatów i propozycji wysuniętych w toku bieżącej akcji sprawozdawczo-wyborczej, przy wykorzystaniu posiadanych doświadczeń.
2. Na posiedzeniach komitetów i zebraniach POP dokonywać okresowo analizy i oceny stopnia przygotowania poszczególnych towarzyszy do zajęć programowych, aktywności w dyskusji, stopnia opanowania materiału, przyczyn nieobecności itd.
3. W programach szkolenia ideologicznego w szerszym niż dotychczas zakresie uwzględniać problematykę dotyczącą kształtowania naukowego światopoglądu, upowszechniania laickich postaw i socjalistycznej obyczajowości.
4. W dalszym ciągu realizować w grupach partyjnych proces samokształcenia ideologicznego poprzez studiowanie wybranych pozycji z dzieł klasyków marksizmu-leninizmu.

II. CHARAKTERYSTYKA I OCENA PRACY WEWNATRZPARTYJNEJ

Wzorem lat ubiegłych KU wyłonił ze swego składu i spośród aktywu partyjnego cztery zespoły problemowe dla bezpośredniego, równoczesnego i operatywnego oddziaływania na zasadnicze, główne sfery życia uczelni, a mianowicie:

1. Zespół do spraw inicjowania i oceny pracy ideologicznej, w składzie: przewodniczący - tow. B. GRĘDKA, członkowie - tow. tow. B. RADOMSKI, J. CZAJOR, K. BIELECKI oraz Z. SZUFLITA, pracownik Wydziału Politycznego.
2. Zespół do spraw inicjowania i oceny pracy wewnątrzorganizacyjnej; przewodniczący - tow. D. KAŻMIEROWSKI, członkowie - tow. tow. E. CZUBIŃSKI, K. GIERCZAK, W. DOLIŃSKI, A. PARASKIEWICZ, H. RYCAK.
3. Zespół do spraw inicjowania i oceny pracy partyjnej na odcinku dydaktyczno-naukowym; przewodniczący - tow. Z. JURWICZ, członkowie - tow. tow. K. NOŻKO, F. MAŁECKI, A. CIERPICKI, W. BĘBEN.
4. Zespół do spraw inicjowania i oceny pracy partyjnej na odcinku gospodarczo-bytowym; przewodniczący - tow. S. MICHALAK, członkowie - tow. tow. H. SOBKIEWICZ, W. GRZECA, B. PORZUCZEK, M. STAŃSKI.

Do realizacji niektórych ważniejszych zamierzeń w pracy zespołów angażowany był aktyw partyjny poszczególnych POP.

W pracy wewnątrzpartyjnej spełnione zostały wszystkie wymagania oraz zrealizowane wynikające z uchwały XIV Konferencji Partyjnej przedsięwzięcia i postulaty. Zarówno w pracy KU, jak i komitetów POP w pełni przestrzegano leninowskich zasad życia partyjnego, demokracji wewnątrzpartyjnej i kształcenia odpowiednich stosunków międzyludzkich. W pracy poszczególnych organizacji partyjnych większą uwagę zwracano na problemy ideologiczne i poznanie marksistowsko-leninowskiej literatury. W minionej kadencji uczyniono dalszy krok naprzód w załatwianiu słusznych wniosków zgłoszonych przez członków partii oraz integrowaniu zadań partyjnych i służbowych. W konsekwencji zamierzenia służbowe były w większym niż dotychczas stopniu przesycone ideą partyjności i znajdowały podatny grunt do ich realizacji przez członków partii i bezpartyjnych. Intensywna dzia -

łalność wszystkich instancji i aktywu partyjnego wpłynęła do -
datnio na wyrobienie poczucia odpowiedzialności i obowiązkowo-
ści wśród całego kolektywu partyjnego uczelni. Dzięki temu
ustrześliśmy się w minionej kadencji od jaskrawych przypadków
dokonywania nadużyć i strat w mieniu wojskowym i społecznym.
Można z całą stanowczością stwierdzić, że potrafilismy opraco-
wać w uczelni wewnątrzorganizacyjny program działania "po no-
wemu" w takich warunkach, jakie się na obecnym etapie kształto-
wały.

Przez cały okres minionej kadencji KU w sposób właściwy,
z pełnym zrozumieniem kierował się zasadą jedności działania
KU, Wydziału Politycznego oraz ogniw służbowych i społecznych
we wszystkich sprawach, co sprzyjało realizacji zadań partyj-
nych. Pomocą w tym były między innymi, prowadzone przez sekre-
tariat KU konsultacje z szefami komórek organizacyjnych, roz-
mowy partyjne podczas rozpatrywania różnych problemów, sukce-
sowne omawianie przedsięwzięć i zadań pracy partyjnej oraz sy-
stematyczne narady z sekretarzami POP. Istotną rolę spełniły w
tym względzie organizacje społeczne. Szczególną rolę przypisu-
jemy powołanemu u nas po raz pierwszy ZKS. Wierzymy, że spełni
on ogromną rolę i przyczyni się do wykrycia, a pośrednio do
likwidacji niedociągnięć i niedomagań w naszej wszechstronnej
działalności.

Ważną rolę w całokształcie pracy wewnątrzpartyjnej speł-
niała lepsza, bezpośrednia więź i praca z ludźmi, zwłaszcza w
okresie kampanii wymiany legitymacji partyjnych. Przeprowadzo-
no cały szereg ocen i rozmów partyjnych, które weszły do sta-
łej praktyki. Sekretariat KU prowadził planowo indywidualne roz-
mowy z członkami partii kadry kierowniczej. W POP przeprowa-
dzano corocznie rozmowy nie mniej niż z 1/3 członków i kandyda-
tów partii, zwracając przy planowaniu tych rozmów szczególną
uwagę na członków i kandydatów nie przestrzegających w pełni
obowiązków statutowych. Ponadto w okresie wrzesień 1974 - luty
1975 dokonano oceny wszystkich towarzyszy. Poczynania te przy-
czyniły się w dużym stopniu do uaktywnienia członków partii i
całych POP. Stosowane powszechnie przez KU składanie sprawoz-
dań z rozmów indywidualnych i ważniejszych rozmów odbywanych w
POP, zwłaszcza sprawozdawczych i sprawozdawczo-wyborczych, wpły-

wało korzystnie na wyznaczanie kierunków działania KU. Za każdym razem po analizie i ocenie istotnych problemów natury ideowo-politycznej, szkoleniowo-wychowawczej czy administracyjno-gospodarczej KU podejmował odpowiednie uchwały i decyzje, przekazywał czynnikom służbowym do rozpatrzenia wnioski, a instancjom i organizacjom partyjnym - zalecenia dotyczące usunięcia braków i niedomagań występujących w tych dziedzinach. Działalność ta pobudzała aktywność na zebraniach POP i w grupach partyjnych, dzięki czemu poziom zebrań w minionej kadencji wydatnie się podniósł.

KU stosował przede wszystkim takie metody i formy działania, które zapewniały podporządkowanie pracy partyjnej po - trzebom i zadaniom uczelni i w niczym nie naruszały zasady jednoosobowego dowodzenia, a zarazem umożliwiały przestrzeganie właściwie pojętych zasad centralizmu i demokracji wewnątrzpartyjnej, o czym tak szeroko mówiło się na XVI Plenum KC naszej partii.

KU dużo uwagi poświęcił w minionej kadencji sprawom dyscypliny i porządku wojskowego w naszej uczelni. Omówieniu tych zagadnień - z inicjatywy KU - poświęcona została narada partyjno-służbowa, która po wnikliwej ocenie stanu dyscypliny, wyznaczyła właściwe kierunki działania partyjnego i służbowego. Wnioski z odbytej narady stały się wytyczną działania KU w dziedzinie umacniania dyscypliny w akademii. Ocena i analiza dyscypliny, dokonywana przez KU dwa razy w roku, pozwalała ujawnić źródła i przyczyny niedociągnięć. Wyniki analizy dyscypliny, publikowane w Biuletynie Informacyjnym KU, podawane były do wiadomości wszystkich członków i kandydatów naszej akademickiej organizacji partyjnej. Równolegle, sekretariat KU na podstawie wniosków z analizy dyscypliny i zaleceń KU, dawał wskazówki i wytyczne do pracy i działania poszczególnych POP na odprawach instruktażowych i szkoleniach metodycznych. Formy i metody pracy KU w dziedzinie umacniania dyscypliny zarówno służbowej, jak i partyjnej zdały w pełni egzamin. Wyrazem tego jest niewątpliwy i systematyczny spadek /o 40%/ wykroczeń dyscyplinarnych, naruszeń postanowień regulaminów i zasad etyki LWP. Pomimo wytężonej pracy profilaktycznej nie udało się nam zmniejszyć ilości wypadków nadzwyczajnych, szczególnie doty-

czących zagubienia dokumentów niejawnych i spowodowania kolizji samochodowych.

Nadal jeszcze występują pewne niedociągnięcia wynikające z braku zrozumienia wśród niektórych członków partii, a niekiedy i komitetów POP, istoty profilaktycznego oddziaływania w zakresie kształtowania właściwie rozumianej dyscypliny. Formalne i statystyczne ujmowanie faktów, obniżanie znaczenia pewnych wykroczeń, "przetargi" czy dany niegodny czyn zaliczyć do kategorii cięższych, czy lżejszych wykroczeń, obniża skuteczność partyjnego działania. Musimy bardziej konsekwentnie na zebraniach partyjnych analizować wszelkie przejawy zła i przeciwdziałać ich powstawaniu. W minionej kadencji zdarzały się sporadyczne wypadki, że zbyt tolerancyjnie ustosunkowywano się do tego typu wykroczeń, jakim jest nadużycie alkoholu przez członków POP. Dotyczy to zwłaszcza niektórych POP słuchaczy. KU dostrzegając te ujemne zjawiska przeciwdziałał im poprzez:

- prowadzenie rozmów z popełniającymi wykroczenia;
- zwracanie uwagi władzom partyjnym w czasie odpraw instruktażowych, szkoleń metodycznych i odpraw pokontrolnych na konieczność pryncypialnego i wnikliwego rozpatrywania wykroczeń dyscyplinarnych;
- udział członków KU i przedstawicieli WP w posiedzeniach KP i zebraniach, na których rozpatrywano towarzyszy popełniających poważniejsze naruszenia dyscypliny i porządku wojskowego.

Mimo tych niedostatków wzmocniła się jedność, spójność i siła oddziaływania kolektywów oficerskich kadry i słuchaczy, a umacniająca się wśród nich coraz powszechniej zdrowa, koleżeńska atmosfera powodowała możliwość skutecznego reagowania w sytuacjach postępowania niezgodnego z zasadami honoru i godności żołnierskiej.

W oparciu o dokonane okresowe analizy i oceny stwierdzić należy, że stan moralno-polityczny środowiska akademickiego jest dobry. Wykładnikiem tej oceny jest wysoka jakość wykonywanych zadań służbowych, bardzo dobre i dobre wyniki uzyskiwane w procesie szkolenia oraz bardzo duże zaangażowanie w pracy partyjnej i społecznej.

To wysokie zaangażowanie jest wynikiem właściwego zrozu-

mienia przez stan osobowy akademii wytycznych i zaaleceń Centralnego Kierownictwa Partyjnego i realizacji w praktyce uchwał VI Zjazdu i XIV Konferencji Partyjnej w podstawowych kierunkach działania służbowego i partyjnego.

W mijającej kadencji KU i POP uczyniono dalszy poważny krok naprzód w kształtowaniu zaangażowanych postaw członków i kandydatów partii dla realizacji stojących przed akademią zadań wynikających z rozkazów MON, zarządzeń i wytycznych GZP, centralnych władz partyjnych oraz komendy i organu partyjnopolitycznego uczelni.

Zgodnie z uchwałą XIV Konferencji KU duże znaczenie przywiązywał do działalności oraz skuteczności pracy towarzyszy wśród społeczeństwa cywilnego, szczególnie w zakresie umacniania istniejącej więzi pomiędzy nim a wojskiem, propagowania idei ludowej obronności, zapoznania społeczeństwa z tradycjami LWP, osiągnięciami PRL, wyjaśniania polityki partii i rządu.

Dobrze rozwijała się współpraca POP kadry z POP zakładów pracy dzielnicy Praga-Południe. W roku XXX-lecia LWP przedstawiciele poszczególnych POP kadry ASG wygłosili w organizacjach partyjnych zakładów pracy wiele referatów okolicznościowych. Przedstawiciele tych zakładów uczestniczyli natomiast w uroczystościach naszej uczelni, brali aktywny udział w dyskusjach na zebraniach naszych POP z okazji XXX rocznicy PPR. Do przodujących w zakresie współpracy z POP zakładów pracy należy zaliczyć POP: WOPK i Lotnictwa, Katedry TWOPL, Katedry TWRiA, komórki zabezpieczenia. Sekretarzami tych organizacji byli tow. tow.: J. Fijałkowski, W. Bojko, K. Siwiński, J. Stępień.

Mamy spore grono towarzyszy, którzy kierują lub współuczestniczą w organizowaniu pracy w różnych organizacjach społecznych na terenie akademii oraz w środowisku cywilnym. Do nich należą m.in. tow. tow.: E. Barszcz, Wł. Bogusławski, M. Dębski, J. Dworniak, A. Janowska, A. Karpiński, W. Kowalczyk, S. Pawłowski, B. Podemski, T. Riss, Z. Sokalski, Z. Zaremba i wielu innych.

Na uznanie zasługuje także duże zaangażowanie towarzyszy naszych POP w pracach społecznych zainicjowanych przez KD PZPR Praga-Południe. Nie zebrało naszych towarzyszy w pracach przy budowie Wisłostrady, Trasy Łazienkowskiej, na terenie ASG

itp. Cały ten wkład naszej pracy został należycie doceniony i Akademii Sztabu Generalnego WP w XXX-locznicę wyzwolenia Warszawy przyznano honorową złotą odznakę "Za zasługi dla Warszawy" oraz 8 odznak indywidualnych.

W ramach tych czynów na rzecz gospodarki narodowej zostało przepracowanych 3500 roboczogodzin, co stanowi wartość 35.000 zł.; na rzecz wojska zostało przepracowanych 6700 roboczogodzin, co z kolei stanowi wartość 67 000 zł.

W szerszym niż w minionych kadencjach zakresie pobudzano do różnych czynów partyjnych, które w znacznym stopniu przyczyniły się do poprawy warunków bytowych naszej społeczności i poprawy estetyki rejonu zakwaterowania akademii. Szczególne wyrazy uznania za przejawianą w tym zakresie aktywność KUK kieruje pod adresem żołnierzy służby zasadniczej, którzy dali ogromny wkład pracy społecznej przy różnego rodzaju przedsięwzięciach natury gospodarczej.

Również w szerszej mierze dawano krótkoterminowe polecenia partyjne i żądano sprawozdań z ich wykonania, zwłaszcza w POP. Przyczyniło się to do podniesienia aktywności członków partii.

W okresie swej dwuletniej kadencji KUK odbył 24 zebrania plenarne, przeprowadził 26 odpraw instruktażowych i narad z sekretarzami POP, 7 narad aktywu partyjnego, 9 narad środowiskowych, zorganizował 6 spotkań metodycznych oraz 3 spotkania z aktywnym partyjnym.

Plenarne posiedzenia KUK odbywały się jeden raz, a niekiedy dwa razy w miesiącu /w zależności od potrzeb/. Niezależnie od posiedzeń Komitetu, odbywały swoje posiedzenia robocze zespoły problemowe KUK. Tematem posiedzeń KUK były problemy i sprawy wymagające kolegialnego rozpatrzenia i podjęcia przez cały skład KUK odpowiednich decyzji.

W ramach pracy KUK rozpatrzono:

- zagadnienia pracy ideologicznej i ideowo-wychowawczej - na 10 posiedzeniach;
- zagadnienia działalności organizacji partyjnych i członków partii na odcinku pracy naukowo-badawczej i szkoleniowej - na 5 posiedzeniach oraz włączonych w inną problematykę;

- zagadnienia stanu dyscypliny - na 5 posiedzeniach;
- problemy gospodarcze i socjalno-bytowe - na 6 posiedzeniach;
- sprawy organizacyjno-partyjne - na 10 posiedzeniach;
- sprawy personalne dotyczące:
 - a/ przyjęcia do partii - na 16 posiedzeniach;
 - b/ naruszenia norm etycznych - na 4 posiedzeniach;
 - c/ zatarcia kar partyjnych - na 3 posiedzeniach.

Sekretariat KU pracujący w składzie: tow. St. BARTUSZEK, tow. J. NOWAKOWSKI, tow. B. KIŃCZYK rozwinął na szeroką skalę codzienną pracę organizacyjną. Ogółem odbyło się 40 posiedzeń sekretariatu, na których: ustalano projekty miesięcznych i okresowych planów pracy KU, dokonywano wstępnych ocen materiałów i spraw przygotowanych na plenarne posiedzenia KU, omawiano sposoby i formy realizacji bieżących uchwał i zaleceń KU, przyjmowano sprawozdania z wykonywanych kontroli przez zespoły KU, prowadzono rozmowy pokontrolne z komitetami POP, rozpatrywano sprawy wymagające interwencji KU, prowadzono rozmowy z kierowniczą kadrą akademii i sekretarzami POP i dokonywano ocen partyjnych oraz rozstrzygano wiele innych problemów związanych z życiem, działalnością partyjną i służbową.

W sumie sekretariat rozpatrzył 96 spraw wymagających interwencji, z tego: 13 spraw dotyczyło problemów dydaktyczno-szkoleniowych, 12 - stosunków międzyludzkich, 6 - zatrudnienia, 11 - etatowo-awansowych, 5 - opiniowania, 38 - socjalno-bytowych, 11 - innych problemów. Załatwiono 74 sprawy, natomiast 22 uznano za nieuzasadnione.

Poza tym sekretariat KU zorganizował i przeprowadził: 28 spotkań z komitetami POP, na których dokonano oceny stanu pracy partyjnej poszczególnych komitetów POP oraz wytyczono zadania dalszego usprawnienia metod i stylu pracy partyjnej, 26 rozmów partyjnych z szefami komórek organizacyjnych, 3 narady i odprawy instruktażowe z wykładowcami WUML, 2 spotkania z akademickim zarządem SZMW celem wspólnego omówienia zadań dla tej organizacji, 2 spotkania z Radą Zakładową Związków Zawodowych, na których omawiano formy i metody prowadzenia pracy ideowo-wychowawczej wśród pracowników cywilnych, umacniania dyscypliny pracy, przestrzegania zasad BHP, polepszania warunków socjalno-bytowych itp., 4 spotkania z przedstawicielami

administracji cywilnej.

Powyższe dane świadczą o roli instancji partyjnych w naszym środowisku, dużym zaufaniu do nich zarówno członków partii, jak i bezpartyjnych, równocześnie jednak o dużej dozie formalizmu w załatwianiu spraw ludzkich, przez niektóre kompetentne ogniwa aparatu służbowego naszej uczelni.

Należy stwierdzić, że zarówno formy pracy, jak i zaangażowanie sekretariatu KU dały pozytywne rezultaty na odcinku umacniania organizatorskiej funkcji instancji partyjnych i usprawniania stylu pracy partyjnej, służbowej i społecznej na naszym terenie. Nie mniejszą rolę odegrała w tym zakresie Komenda uczelni, zwłaszcza Komendant tow. gen.dyw. B. CHOCHA, który na bieżąco przeprowadzał informacje dla aktywu i członków partii dotyczące treści i przebiegu oraz zadaniach wynikających z Plenarnych Posiedzeń KC PZPR, Rady MON, Rady Wyższego Szkolnictwa Wojskowego, odpraw i narad w GZP WP itp. Nie możemy jednak na tym poprzestawać i stale musimy pamiętać o myśli zawartej w wystąpieniu Edwarda Gierka na XVI Plenum KC PZPR: "Stale sięgać powinniśmy do najgłębszych źródeł leninowskiej inspiracji, przewycięzać rutynę i konserwatyzm, nieustannie doskonalić styl pracy partyjnej i przywództwa politycznego, zespolać ideowość i wysoki poziom moralny z wiedzą, kompetencją i wytrwałością w pracy, realizm w ocenach z odwagą w działaniu...".

Praca zespołów problemowych zasługuje ze wszech miar na uznanie. Nie ograniczała się ona li tylko do realizacji zamierzeń planowych. Każdy zespół podejmował pracę badawczą na wybranym odcinku swej działalności, analizował i oceniał sytuację i przedstawiał KU inspirujące wnioski dotyczące form, metod i sposobu działania partyjnego. Przyczyniło się to wszystko do sprawnego realizowania planów zamierzeń KU.

Bardzo operatywnie działał zespół do spraw inspirowania pracy wewnątrzpartyjnej, przejawiając przy tym wiele uporu i pracowitości. Wiele ważnych zadań zrealizował zespół do spraw gospodarczo-bytowych.

Niezależnie od zadań w ramach poszczególnych zespołów, wszyscy członkowie KU, wzorem lat ubiegłych, otrzymali polecenie współdziałania z komitetami POP i przekazywania im niezbędnych informacji dotyczących pracy KU oraz zaleceń wyższych

instancji partyjnych i służbowych, jak też udzielania Komitetom pomocy w rozwiązywaniu wszystkich ważniejszych problemów.

Według oceny sekretariatu KU, najlepiej kształtowała się współpraca z tymi POP, w których skład organizacyjny wchodził członkowie KU. Pewne niedociągnięcia w tej współpracy można było zaobserwować między niektórymi komitetami partyjnymi słuchaczy a członkami KU odpowiedzialnymi za współpracę z nami. Polegały one na braku bezpośrednich kontaktów w uwzględnianiu i rozwiązywaniu problemów pracy partyjnej. Dla przezwyciężenia, między innymi tych obiektywnych trudności KU podjął - jako eksperyment - pewne przedsięwzięcia organizacyjne. Utworzone zostały mianowicie trzy organizacje podstawowe kadry i słuchaczy podstawowych rodzajów wojsk: łączności, inżynierskich i chemicznych. Eksperyment przebiega pomyślnie. Praca i działalność tych organizacji w następnej kadencji powinna być wszechstronnie przeanalizowana i oceniona, wnioski zaś uwzględniane w praktycznej działalności. Może się okazać, że przez zmianę struktury organizacyjnej zostaną wypracowane doskonalsze formy współpracy KU z wszystkimi organizacjami partyjnymi.

Komitet uważa za konieczne dalsze badanie i analizowanie przydatności dotychczasowej struktury organizacyjnej POP, przyjmowanie wniosków towarzyszy i przeprowadzanie odpowiednich korekt i zmian organizacyjnych w celu dalszego usprawniania działalności organizacji partyjnych. W okresie sprawozdawczym nastąpiło dalsze umocnienie pracy grup partyjnych, które w sposób bardziej operatywny podejmowały i rozwiązywały problemy aktualne dla danego środowiska partyjnego. Wpływało to na aktywizację członków partii i kształtowanie ich postawy ideowo - politycznej oraz służbowego zaangażowania.

W ostatnich 2 latach KU oraz Komitety POP zgodnie z uchwałą XIV Konferencji - rozwijały i doskonaliły pracę nad dalszym powiększaniem szeregów partyjnych, traktując tę sprawę jako jedno z ważniejszych zadań w pracy wewnątrzpartyjnej. W ramach jej usprawnienia stosowano zasadę, że wszystkie zagadnienia dotyczące zwiększenia szeregów partyjnych i innych spraw personalnych, rozpatrywane były w pierwszej instancji w zespole KU do spraw inicjowania i oceny pracy wewnątrzpartyjnej, a następnie przedstawiane w formie konkretnych wniosków do za -

twierdzenia na posiedzeniu plenarnym KU. Wpłynęło to dodatnio na oszczędność czasu i wygospodarowanie go w większym wymiarze na rozpatrywanie innych, ważnych problemów.

Od marca 1973 roku do lutego 1975 roku przyjęto w poczet członków i kandydatów 57 towarzyszy: 20 członków i 37 towarzyszy kandydatów. W poczet członków przyjęto: 8 oficerów kadry, 5 oficerów słuchaczy, 3 chorążych i podoficerów zawodowych, 3 pracowników cywilnych, 1 żołnierza służby zasadniczej. W poczet kandydatów przyjęto: 10 oficerów kadry, 4 oficerów słuchaczy, 8 chorążych i podoficerów zawodowych, 9 żołnierzy służby zasadniczej, 6 pracowników cywilnych.

W tym samym czasie wydalono: 3 oficerów słuchaczy, 1 pracownika cywilnego. Skreślono 9 towarzyszy: 1 oficera rezerwy, 6 pracowników cywilnych /w tym 1 kandydata/, 2 żołnierzy służby zasadniczej.

W poprzedniej kadencji przyjęto do partii ogółem 21 towarzyszy. Z powyższych cyfr wynika, że w stosunku do poprzedniej kadencji osiągnięto dość znaczny postęp, świadczący o efektywności pracy partyjnej nad pozyskaniem nowych członków partii.

Na dzień 1.02.1975 roku stan upartyjnienia poszczególnych grup osobowych akademii przedstawia się następująco: oficerów kadry - 89,8%, oficerów słuchaczy - 98,5%, chorążych - 88,2%, podoficerów zawodowych - 44,3%, podoficerów i szeregowców służby zasadniczej - 4,5%, pracowników cywilnych - 10,8%.

Skład socjalny naszej akademickiej organizacji przedstawia się następująco: na ogólną liczbę 1281 członków i kandydatów partii 565 osób jest pochodzenia robotniczego /43%/, 422 - pochodzenia chłopskiego /32%/, 250 - pochodzenia inteligenckiego /21%/, 50 - pochodzenia innego /4%/.

Z przytoczonych powyżej danych wynika, że stan upartyjnienia zarówno kadry, jak i słuchaczy jest bardzo wysoki. W katedrach i na III kursach upartyjnienie wynosi prawie 100% stanu osobowego. Na pozostałych kursach praca na powiększeniu szeregów partyjnych przebiega prawidłowo. Niski stan upartyjnienia obserwuje się wśród pracowników cywilnych i żołnierzy służby zasadniczej. Znaczne rezerwy kandydatów do partii tkwią w pododdziałach obsługi, Instytucie Dowodzenia i Wojskowym Instytucie Chemii i Radiometrii. Przy odpowiednim zorganizowaniu

pracy ze strony komitetów POP pracowników cywilnych, pododdziałów zabezpieczenia, WICHIR i Instytutu Dowodzenia, stosowaniu bardziej efektywnych form i metod działania można pozyskać dla partii wielu wartościowych towarzyszy. Konieczna jest również poprawa metod i stylu pracy z kandydatami partii. Potwierdziły to kontrole przeprowadzone przez członków KU i rozmowy z przyjętymi do partii. Kandydaci partii nie zawsze są otoczeni właściwą opieką ze strony władz POP, nierzadkie są jeszcze wypadki traktowania kandydatów jak dojrzałych członków partii. Zapomina się o tym, że kandydatom należy przydzielać systematycznie zadania i polecenia partyjne, zwłaszcza o charakterze ideologicznym, które zapewniłyby wyższy poziom wyrobienia partyjnego. Komitety POP zbyt mało uwagi przywiązują do rozmów partyjnych z kandydatami partii.

W niedostatecznym stopniu jeszcze niektóre organizacje partyjne egzekwują spełnienie wymagań stawianych kandydatom ubiegającym się o przyjęcie do partii, zbyt formalnie rozpatrują ich sprawy na posiedzeniach komitetów i zebraniach POP. W konsekwencji w dwóch przypadkach KU nie mógł zatwierdzić uchwały POP o przyjęcie do partii.

W okresie swej kadencji KU zgodnie z perspektywicznym planem realizacji uchwał przeprowadził kontrolę całokształtu działalności partyjnej we wszystkich POP. Ze sprawozdań składanych przez zespoły kontrolujące wynika, że w większości organizacji nastąpiło dalsze doskonalenie form i metod pracy oraz zwiększenie skuteczności partyjnego działania. Zmianie na lepsze uległ styl pracy wewnątrzpartyjnej. Wzrosła aktywność na zebraniach, towarzysze wyraźniej widzą występujące niedomagania, śmielej wysuwają konstruktywne wnioski. Coraz bardziej w pracy POP zwraca się uwagę na problemy ideologiczne, dydaktyczno-wychowawcze i naukowo-badawcze, oszczędności, likwidację marnotrawstwa mienia społecznego, przeciwdziałanie dewastacji oraz troskę o sprawy socjalno-bytowe. Te pozytywne zjawiska powodują tym większy wzrost autorytetu komitetów i organizacji partyjnych w swoich środowiskach im szybciej i bez biurokratycznej mitręgi reaguje się na słuszne wnioski i propozycje, szybko przezwycięża sygnalizowane trudności, a także wyjaśnia niesłuszne poglądy i fałszywe opinie oraz przekonuje ludzi.

Kontrole wykazały także, że w ogromnej większości dokumentacja partyjna i gospodarka finansowa prowadzona jest właściwie przez komitety POP i grupowych partyjnych.

Bardzo ważnym przedsięwzięciem KU w końcowych miesiącach kadencji było sprawowanie kierownictwa partyjnego nad organizacją i przebiegiem kampanii związanej z wymianą legitymacji i akcją sprawozdawczo-wyborczą w podstawowych organizacjach partyjnych.

Komitet Uczelniany - przygotowując i prowadząc kampanię związaną z wymianą legitymacji partyjnych, zgodnie z odgórnymi zaleceniami, opracował program, który zaczęto realizować już od sierpnia 1974 r. W programie tym można wyodrębnić dwa etapy.

W pierwszym etapie - na podstawie planów POP - przeprowadzono rozmowy indywidualne ze wszystkimi członkami, a następnie na zebraniach dokonano oceny członków partii. Na zebraniach partyjnych tego etapu omawiano problemy ideologiczne, stosownie do potrzeb organizacji partyjnych.

W drugim etapie przystąpiono do przygotowania odpowiednich dokumentów, ich porównania i dokonania niezbędnych zestawień statystycznych. W tym etapie odbywały się również zebrania partyjne oceniające gotowość do wymiany legitymacji. Po zakończeniu tych prac dokonany zostanie uroczysty akt wręczenia legitymacji. KU ocenia, że kampania związana z wymianą legitymacji przebiega właściwie i zgodnie z przyjętym planem.

Główną treścią ostatniej akcji sprawozdawczo-wyborczej w naszej uczelni była ocena rezultatów działania członków, instancji i organizacji partyjnych na gruncie naszej uczelni w zakresie realizacji polityki partii wynikającej z treści uchwał VI Zjazdu Partii i I Ogólnokrajowej Konferencji Partyjnej.

Chodziło o ocenę przemian w zaangażowaniu i postawach ludzi, sposobie pracy instancji i organizacji partyjnych oraz członków partii, działających w kierowniczych ogniwach służbowych. Jednocześnie kierowano uwagę członków partii i instancji partyjnych we wszystkich komórkach uczelni na jak najbardziej racjonalne uaktywnienie wszystkich sił i środków materialnych dla uzyskania pełnych efektów w procesie dydaktyczno-szkoleniowym i naukowo-badawczym.

Akcja prowadzona była pod hasłem "Rola i miejsce organi-

zacji partyjnych oraz każdego członka partii w realizacji perspektywicznego planu rozwoju Akademii Sztabu Generalnego WP".

Pod tym kątem KU zalecił przygotowanie referatów sprawozdawczych, ukierunkowania dyskusji oraz opracowania programów działania poszczególnych POP na najbliższe dwa lata.

W okresie trwającej kampanii sprawozdawczo-wyborczej w grupach partyjnych i POP, komitety partyjne rozwinęły szeroką pracę ideowo-polityczną, kulturalno-oświatową i organizacyjną mającą duże walory wychowawcze. Zebrania zaś cechowała w przytłaczającej większości duża aktywność oraz wnikliwe spojrzenie na całokształt działalności i życia własnych komórek organizacyjnych uczelni, a także przemyślana, rzeczowa i konstruktywna krytyka niedociągnięć i braków w naszej pracy.

Treść referatów sprawozdawczych oraz wystąpienia w dyskusjach na zebraniach dotyczyły węzłowych, szczególnie istotnych problemów pracy partyjnej naszej organizacji, a między innymi:

- poziomu pracy ideowo-politycznej i szkoleniowo-wychowawczej oraz kształtowania zaangażowanych postaw członków partii w służbie i życiu codziennym;
- zaangażowania w pracy członków partii, osiągania wyników w procesie dydaktyczno-szkoleniowym, naukowo-badawczym oraz rozwoju przodownictwa i współzawodnictwa;
- roli i zadań organizacji partyjnych oraz każdego członka partii na odcinku walki o wysoki poziom gotowości bojowej, dyscypliny i zachowania tajemnicy wojskowej;
- stanu gospodarki i oszczędności, warunków socjalno-bytowych w uczelni oraz sposobów poprawy w tym zakresie.

W trakcie kampanii sprawozdawczo-wyborczej, a szczególnie w POP komórek zabezpieczenia, Oddziału Szkolenia, WICHIR, pododdziałach obsługi, pracowników cywilnych dużo uwagi zwracano w referatach i dyskusjach na sprawy oszczędności i właściwego gospodarowania powierzonym mieniem społecznym. Analizy tego problemu dokonano pod kątem realizacji wytycznych i zaleceń partyjnych władz zwierzchnich, podejmowanych uchwał i wymagań na obecnym etapie. Stwierdzono, że mimo niezaprzeczalnych osiągnięć w tej dziedzinie jest jeszcze wiele zaniedbań i niegospodarności.

Szczególnie pozytywnymi przejawami tegorocznej kampanii sprawozdawczo-wyborczej w grupach i POP była wnikliwa partyjna analiza całokształtu pracy, postaw etyczno-moralnych i zaangażowania społecznego członków i kandydatów oraz zespołów partyjnych.

Należy przy tej okazji podkreślić, że według oceny KU wyrażonej na zebraniach sprawozdawczo-wyborczych wszystkie podstawowe organizacje w zasadzie należycie wykonały zadania pracy partyjnej w ubiegłej kadencji; do najbardziej aktywnych KU zalicza: POP Oddziału WOPK i lotnictwa, Instytutu Dowodzenia, KTWOPL, KTWRiArt, KTWE, KTWINż, III k. ogólnowojskowy, kursy tyłowe, pracowników cywilnych, gdzie sekretarzami byli tow.tow: J. Fijałkowski, J. Kłakus, W. Bojko, K. Siviński, L. Chmiel, K. Dideńko, R. Dysarz, H. Busz, I. Cielas.

Reasumując całokształt pracy wewnątrzpartyjnej stwierdza się, że przyjęty styl, zakres i metody własnej działalności oraz komitetów POP były słuszne, odpowiadały aktualnym wymaganiom życia partyjnego związanym z realizacją zadań postawionych przed uczelnią przez kierownictwo MON, GZP i komendę ASG.

Jednocześnie ustępujący KU uważa za celowe zwrócenie większej uwagi w pracy organizacyjnej na:

1. Bardziej wnikliwe rozpatrywanie przez POP spraw dotyczących kandydatów ubiegających się o przyjęcie do partii. W tej sprawie należy kierować się postanowieniami statutu PZPR, uchwałą XVI Plenum KC PZPR oraz wytycznymi GZP.
2. Doskonalić zapoczątkowaną strukturę organizacyjną POP oraz grup partyjnych, kierując się potrzebami zacieśnienia więzi komitetów POP z członkami partii oraz KU z komitetami POP.
3. Kontynuowanie rozmów indywidualnych z kadrą kierowniczą i szeregowymi członkami partii, unikając przy tym kampanijności.
4. Dalsze, konsekwentne oddziaływanie środkami partyjnymi na wszelkie przejawy nieprawidłowości i zaniedbania na wszystkich odcinkach działalności służbowej i społecznej.

III. CHARAKTERYSTYKA I OCENA PRACY PARTYJNEJ W DZIEDZINIE DYDAKTYCZNO-WYCHOWAWCZEJ I NAUKOWO-BADAWCZEJ

Okres, w którym omawiamy naszą działalność partyjną w zakresie pracy dydaktyczno-wychowawczej i naukowo-badawczej był szczególnie ważny i nie wahamy się stwierdzić, że na przestrzeni istnienia naszej uczelni nie przeżywalismy podobnego. W okresie tym główny wysiłek w działaniu partyjnym skoncentrowalismy na wcieleniu w życie na naszym akademickim gruncie uchwał VI Zjazdu PZPR, realizacji zadań podjętych na XIV Konferencji Partyjnej i zadań sprecyzowanych na I Krajowej Konferencji Partyjnej.

Realizacji tych ambitnych i trudnych zadań sprzyjała atmosfera obchodów ważnych rocznic, pobudzających aktywność partyjną i inicjatywę służbową, mobilizujących do twórczego działania. Dowodem tego są między innymi zobowiązania poszczególnych organizacji partyjnych, które w zdecydowanej większości miały na celu doskonalenie procesu dydaktyczno-wychowawczego i pracy naukowej, rozwijanie bazy szkoleniowej oraz upowszechnianie naszego dorobku poza uczelnią. Dominującym akcentem naszej pracy była konsekwentna realizacja zaleceń wynikających z dyrektywy MON do działalności sił zbrojnych na 1974 i 1975 rok oraz zadań zawartych w wytycznych szkoleniowych Komendanta akademii, które wytyczyły kierunek działania partyjnego i służbowego.

KU włączył się bardzo aktywnie do jak najlepszego wykonania tych zadań zarówno podczas posiedzeń KU, pracy sekretariatu, jak i w czasie odpraw i narad z sekretarzami POP.

Również zespół do spraw inicjowania i oceny pracy partyjnej w zakresie dydaktyczno-wychowawczym i naukowo-badawczym inspirował eliminowanie czynników hamujących, a rozwijanie tych, które pobudzają do aktywnej realizacji zadań stawianych na zebraniach, odprawach, naradach i wysuwanych często w rozmowach indywidualnych przez wielu towarzyszy. Tę ostatnią formę naszej pracy należy wysoko ocenić, gdyż zapewniała ona partyjne, krytyczne spojrzenie na problem, a wnioski wysuwane w bezpośredniej rozmowie - bez czekania do zebrania lub narady - przyczyniały się do skuteczniejszego działania. Była to forma być może

niezbyt efektowna, bo nie notowana, ale przynosząca wymierne korzyści.

Należy podkreślić, że zgodnie z uchwałą przyjętą na XIV Konferencji i zadaniami wytyczonymi w wystąpieniu Komendanta był to okres wyzwalający inwencję towarzyszy w eksperymentowaniu, w twórczych poszukiwaniach nowych rozwiązań w zakresie dalszego doskonalenia procesu dydaktycznego, wychowawczego i naukowego, w rozwijaniu przodownictwa i współzawodnicstwa oraz wzmożonej pracy partyjno-politycznej zarówno wśród kadry, jak i słuchaczy. Stoimy bowiem na stanowisku bezwzględnej jedności procesu dydaktycznego, wychowawczego i naukowo-badawczego.

W naszej działalności partyjnej z zakresu dydaktyki, wychowania i prowadzenia prac naukowo-badawczych dążyliśmy do jej ścisłego powiązania z rozwijającym się dynamicznie życiem politycznym, społecznym i naukowo-technicznym; kulturalno-oświatowym zarówno w naszym kraju, jak i na arenie międzynarodowej.

Praca kulturalno-oświatowa, a szczególnie poświęcona tow. słuchaczom nabrała u nas szczególnego znaczenia. W tym zakresie zrobiliśmy ogromny krok naprzód. Jest opracowywany co roku, a dla słuchaczy nawet na trzy lata ramowy plan, który staramy się konsekwentnie realizować. Chcemy stwierdzić, że pracę kulturalno-oświatową traktujemy kompleksowo i bardzo szeroko. Korzystając z okazji pragniemy w tym miejscu zachęcić towarzyszy do dyskusji nad tym niezmiernie ciekawym problemem w naszym złożonym środowisku akademickim.

Oceniamy, że zdecydowana większość naszych towarzyszy realizujących proces dydaktyczno-wychowawczy i naukowo-badawczy umiejętnie i konsekwentnie wykorzystywała w swojej pracy treść materiałów z narady ideologicznej sił zbrojnych, która odbyła się w 1973 roku. Trwały ślad tego znajdujemy w materiałach szkoleniowych i pracy publicystycznej niektórych towarzyszy. Np. w ostatnim założeniu do ćwiczenia przygotowywanym w ramach szkolenia kadry, szczególnie mocno eksponujemy kryzysowe sytuacje polityczne, społeczne i ekonomiczne w świecie kapitalistycznym, które wywierają bezpośredni wpływ na kształtowanie się naszej obronności. Podjętą próbę będziemy

doskonalić i upowszechniać.

Uważamy, że uwzględnianie w procesie szkoleniowym i wychowawczym oraz w działalności naukowej sytuacji politycznej, gospodarczej i naukowej w kraju i na świecie jest nieodzownym warunkiem właściwego kształcenia naszych słuchaczy oraz odpowiedniego ich przygotowania do pracy dowódczej i sztabowej. Krytycznie jednak oceniamy, że czynimy to nie zawsze najlepiej. Dlatego też dalsze doskonalenie tej formy działalności powinno się stać jednym z istotnych zadań w pracy partyjnej KU, POP i grup oraz pracy służbowej.

W tym miejscu trzeba powiedzieć, że problem jest o wiele szerszy. Dochodzą do nas sygnały od dowódców i przełożonych, że nasi absolwenci przejawiają niekiedy braki w przygotowaniu do realizacji niektórych funkcji dowódczo-sztabowych; np. mają trudności z prowadzeniem map na odpowiednim poziomie, z prawidłową oceną stosunku sił uwzględniającą aspekty jakościowe, stan moralno-polityczny i psychologiczny. Fakty te zmuszają nas do szczegółowego zbadania przyczyn tego stanu i zwrócenia większej uwagi na staranny dobór i przygotowanie pedagogiczne nauczycieli akademickich.

Na zorganizowanych w ubiegłym i bieżącym roku spotkaniach z przodownikami pracy i szkolenia kadry i słuchaczy przedstawiłono zarówno wiele pozytywnych ocen naszej działalności, jak i uwag krytycznych, które przyczyniły się do wysunięcia szeregu konstruktywnych wniosków. Dlatego też uważamy, że spotkania o podobnym charakterze powinny stać się obowiązujące.

Zgodnie z uchwałą XIV Konferencji Partyjnej, zadania z niej wynikające w odniesieniu do pracy dydaktyczno-wychowawczej i naukowo-badawczej zostały szczegółowo rozpracowane w "Planie perspektywicznym przedsięwzięć KU i POP w zakresie realizacji uchwały XIV Konferencji Partyjnej i węzłowych zadań pracy partyjnej na okres kadencji 1973-1975 roku". W planie tym ujęto zarówno terminy realizacji poszczególnych zadań, jak też wymieniono towarzyszy /zespoły/ odpowiedzialnych za realizację oraz sposób wykonania zadania. Należy podkreślić, że ujęte w planie zadania wielokrotnie były rozszerzane i uzupełniane nowymi zadaniami, wynikającymi z naszego codziennego życia i działania.

Chcielibyśmy zwrócić szczególną uwagę towarzyszy na problem kształcenia bardzo uzdolnionych słuchaczy, który według nas nie znalazł jeszcze właściwego odzwierciedlenia w naszej pracy - głównie dydaktyczno-wychowawczej. Wydaje się, że ostatnia decyzja MON i wytyczne Komendanta dają nam pełną podstawę do nadania temu problemowi właściwej rangi.

Sekretariat KU i cały komitet systematycznie śledziły wykonanie poszczególnych zadań, z których realizacji każdy towarzysz lub zespół musiał zdać sprawozdanie, przedstawiając konkretne wnioski dotyczące dalszego działania. Był to dobry nawyk w pracy komitetu, który należy utrwalić i rozwinąć za - równo w pracy nowo wybranego KU, jak i komitetów poszczególnych POP. Krytycznie oceniając ten punkt działalności, zwłaszcza zespołu do spraw inicjowania i oceny partyjnej pracy dydaktyczno-wychowawczej i naukowo-badawczej, można jednak dopatrzeć się pewnych uproszczeń, nie zawsze głębokiego i skutecznego utrwalania uzyskanych osiągnięć, braku wytrwałości w realizacji wniosków z dokonywanych ocen i ustaleń. Po prostu w małym jeszcze stopniu problemy te stawialiśmy na posiedzeniach KU i komitetów POP. Niemniej jednak wszystkie zadania ujęte w tym planie zostały w zasadzie zrealizowane. Używamy sformułowania "w zasadzie", gdyż niektóre z nich pozostają nadal aktualne, wymagają tylko innego działania ze względu na zmiany, które zaszły w aktualnej sytuacji. Do tych zadań jednak wrócimy. Słuszność przedstawionej oceny potwierdzona została między innymi dorobkiem poszczególnych towarzyszy zaprezentowanym na wystawie zorganizowanej przez poszczególne katedry oraz oceną służbową dokonaną przez Komendanta i jego zastępców na dorocznej odprawie podsumowującej i wytyczającej nowe zadania w zakresie pracy szkoleniowej, wychowawczej i naukowo-badawczej w 1975 roku.

Nie zacierając istniejących jeszcze niedociągnięć można jednak stwierdzić, że pozytywny bilans naszej działalności był możliwy dzięki temu, iż główne wysiłki w wykonaniu uchwały XIV Konferencji Partyjnej zostały skoncentrowane przede wszystkim na:

1. Rozwinięciu inicjatyw członków partii, a zwłaszcza aktywu partyjnego w zakresie form doskonalenia procesu dydaktycz-

no-wychowawczego. W tym względzie wielce przydatna okazała się realizacja postawionego przez Komendanta podczas podsumowania szkolenia w roku 1972/1973 zadania głębokiego i wszechstronnego poznania ludzi - zarówno możliwości poszczególnych oficerów kadry, jak i oficerów słuchaczy, ich wartości intelektualnych, cech osobowości, predyspozycji psychicznych oraz przygotowania fachowego. Przyczyniło się to z kolei do większej indywidualizacji nauczania i zwrócenia uwagi na konieczność specjalnego kształcenia wszystkich, a w tym szczególnie uzdolnionych słuchaczy, głębszego powiązania procesu kształcenia z wychowaniem, a w odniesieniu do oficerów kadry - do racjonalniejszego wykorzystania ich możliwości oraz upowszechniania dobrych doświadczeń. Można przy okazji z optymizmem stwierdzić, że rezerwy w tym zakresie wśród towarzyszy istnieją i to bardzo istotne, choć nie zawsze ujawniane przez nich samych i przełożonych, a być może jest jeszcze wielu nieudolności w ich wykorzystaniu. Ambitne zadania zarysowane w programie rozwoju akademii do 1990 roku wymagać będą od nas nowych inicjatyw, a więc wydobycia wszystkich rezerw i celowego ich spożytkowania.

2. Opracowaniu na wysokim poziomie materiałów szkoleniowych służących kształceniu słuchaczy i równocześnie oszczędzających nasze wysiłki i czas. Temu celowi między innymi służyć ma podjęcie opracowań wielu ćwiczeń w oparciu o jednolite tło taktyczno-operacyjne i operacyjno-strategiczne. Na pewno uzyskaliśmy w tym względzie pewne doświadczenia, trzeba będzie jednak je zweryfikować, ocenić, utrwalić i upowszechnić. Obecnie trudno ocenić ten ogromny trud towarzyszy. Płynące z niego korzyści odczuwamy dopiero w następnych latach.
3. Inspirowaniu zebrań POP poświęconych bieżącemu partyjnemu ocenianiu członków partii w zakresie pracy dydaktycznej, wychowawczej, naukowej, publicystycznej oraz podnoszeniu kwalifikacji zawodowych i fachowych. Na tym odcinku sądzimy, że musimy odnotować liczące się wyniki w zakresie popularyzacji wyróżniających się towarzyszy. Chociaż i w tym zakresie czynimy jeszcze zbyt mało, zwłaszcza w łączeniu osiągnięć i dorobku poszczególnych towarzyszy w popularyzowaniu akademii w siłach zbrojnych i wśród społeczeństwa.

4. Ścisłym powiązaniu pracy komitetów POP kadry z pracą komitetów POP słuchaczy, zwłaszcza w zakresie rozwiązywania bieżących zagadnień procesu dydaktycznego i wychowawczego. Oceniamy, że ten kierunek naszej działalności musimy nieustannie ulepszać, systematycznie doskonalić metody naszej pracy, wyciągać z niej konstruktywne wnioski, upowszechniać dobre doświadczenia i w większym niż dotychczas stopniu uwzględniać przestrzeganie dyscypliny i tajemnicy wojskowej.
5. Zwiększeniu wśród słuchaczy poczucia odpowiedzialności partyjnej za wyniki osiągnięte podczas studiów, oddziaływaniu na ich ambicje i wyzwalaniu inicjatywy w poszukiwaniu nowych form indywidualnego i zespołowego uczenia się oraz pogłębianiu wiedzy ogólnej i taktyczno-operacyjnej. W tym zakresie szczególne nadzieje wiązaliśmy i wiążemy z upowszechnianiem i rozwijaniem właściwie przez kadre i słuchaczy rozumianego przodownictwa i współzawodnictwa. Niektóre bowiem wypowiedzi na zebraniach sprawozdawczo-wyborczych i w bezpośrednich dyskusjach wzbudzają niepokój i wskazują, że praca partyjno-polityczna na tym odcinku nie jest dostateczna, że komitet i POP muszą głębiej i rzetelniej zająć się tym problemem, być może poświęcając mu oddzielne zebrania, aby nie dopuścić do uproszczeń oraz do zmniejszenia wymagalności w stosunku do słuchaczy.
6. Pobudzeniu działalności w dziedzinie nowatorstwa i racjonalizacji. Choć zarysowują się na tym polu duże osiągnięcia, wysoko ocenione między innymi poprzez wyróżnienie akademii i towarzyszy w rozkazach MON uważamy, że sukcesy te, dające nam dużą satysfakcję, nie mogą nas w pełni zadowolić, ponieważ główną ich przyczyną był zastój w dotychczasowej działalności w tej dziedzinie. Uczyniliśmy w tej sprawie pierwszy krok, zdobyliśmy pewne doświadczenia i stworzyliśmy bazę, na której możemy właściwie rozwijać w naszej uczelni ruch nowatorski i racjonalizatorski.

Dużo miejsca i czasu w naszej działalności partyjnej poświęciliśmy i nadal poświęcać powinniśmy konsekwentnemu wdrażaniu do procesu dydaktycznego dyrektyw i rozkazów MON, wytycznych organizacyjno-szkoleniowych dla sił zbrojnych oraz zadań

wynikających z podsumowania ćwiczeń prowadzonych przez MON, a także wytycznych szkoleniowych Komendanta. Mamy na tym odcinku doświadczenia, godne odnotowania sukcesy, lecz są również i braki. Dlatego też w br. musimy na ten problem zwrócić szczególne uwagę.

Oceniamy, że wyniki naszej pracy dydaktyczno-wychowawczej przyczyniły się do tego, iż stopniowo uczelnia nasza zajmuje coraz bardziej widoczne, czołowe miejsce w systemie szkoleniowym naszych sił zbrojnych. Świadectwem może być wysoka ocena pracy naszych towarzyszy w ćwiczeniu "Lato-74", objęcie patronatem WSO, coraz ściślejsza współpraca z katedrami taktyczno-operacyjnymi WAT, WAM, WSZMW, WAP, coraz owocniejsza współpraca z OW, zwłaszcza z SOW, dowództwem LO i OPK. Uczynione dobre - jak nam się wydaje - początki powinniśmy nieustannie utrzymywać, rozwijać i popularyzować zarówno w naszej armii, jak w armiach państw Układu Warszawskiego. Konsultacje i pobyt naszych towarzyszy w innych bratnich uczelniach świadczą, że jesteśmy na dobrej drodze i od nas samych zależy będzie, czy zdołamy zająć widoczną i liczącą się pozycję. Sądzymy, że mamy prawo i obowiązek oraz materialne i moralne podstawy do tego, aby wierzyć w powodzenie naszych zamierzeń, zwłaszcza jeżeli organizacje partyjne i wszyscy towarzysze wzmogą swoją aktywność i wykażą odpowiednie inicjatywy w osiągnięciu zamierzonego celu.

W poważnym stopniu realność i ambitne założenia w procesie dydaktyczno-wychowawczym uzależnione są od skuteczności naszych wysiłków i osiągnięć w pracy naukowo-badawczej. Na pewno truizmem jest powtarzanie, że między pracą dydaktyczną i naukową istnieje i musi istnieć stała i ścisła więź ograniczona. Uważaliśmy i uważamy nadal, że bez wysokiego poziomu pracy naukowo-badawczej nie może być mowy o właściwym poziomie procesu dydaktycznego, i odwrotnie. Sprzężenie zwrotne w tym względzie musi być widoczne, coraz trwalsze i przynoszące coraz większe rezultaty.

Problem ten znalazł odzwierciedlenie w zadaniach sprecyzowanych w uchwale podjętej na XIV Konferencji, poruszył go również Komendant Akademii zarówno w swoim wystąpieniu na konferencji, jak i podczas podsumowywania roku szkoleniowego.

W okresie sprawozdawczym podjęliśmy również trud odrobienia poważnych zaległości w tym względzie. I pomimo niewątpliwych osiągnięć, o których mówił zastępca komendanta do spraw naukowych podczas podsumowania roku szkolnego i wytyczania zadań na rok 1975 - zdajemy sobie sprawę z tego, że rozwój pracy naukowej i jej wyniki nie są jeszcze na miarę rangi naszej uczelni, nie mogą więc zaspokoić ambicji kadry oraz stale rosnących potrzeb akademii i sił zbrojnych.

Oceniamy, że dzięki, między innymi, poważniejszemu zainteresowaniu pracami naukowymi poszczególnych POP, zwłaszcza zaś: Katedry Sztuki Operacyjnej i Strategii, WRIArt, WOPK, Informatyki i Służby Sztabów nastąpiło ich ożywienie, wzrosła efektywność i terminowość wykonania prac badawczych. Rozszerzył się zakres problematyki naukowo-badawczej służącej procesowi dydaktycznemu i upowszechnianemu w siłach zbrojnych. Dotyczy to głównie przygotowywanych materiałów na konferencje i sympozja naukowe, opracowania materiałów szkoleniowych dla studiów wojskowych, podjęcia prac doktorskich, dyplomowych i indywidualnych na tematy wynikające z potrzeb naszej uczelni i sił zbrojnych. Ponadto nastąpiło ożywienie udziału naszych towarzyszy niemal we wszystkich konferencjach i sympozjach naukowych organizowanych w siłach zbrojnych w LO, MW, SOW; nastąpiło trwalsze zespolenie naszych prac badawczych z praktyczną działalnością wojsk, zwłaszcza zaś w ostatnim okresie z SOW, WOW, dowództwem LO i OPK oraz dowództwem MW. Uzyskane zostały liczące się w naszej uczelni i w siłach zbrojnych wyniki w dziedzinie opracowań naukowych. Świadczą o tym między innymi wyróżnienia i nagrody przyznane naszym towarzyszom przez Szefa Sztabu Generalnego i Ministra Obrony Narodowej /4 nagrody i wyróżnienia MON za opracowania naukowe i 2 nagrody im. A. Zawadzkiego za najlepsze prace dyplomowe/. Za działalność dydaktyczno-naukową, której znaczenie wykracza poza nasze siły zbrojne akademia została uhonorowana przyznaniem jej w 1973 r. Medalu Komisji Edukacji Narodowej.

KU bardzo pozytywnie ocenia i partyjną atmosferę, i osiągnięcia w pracy naukowej towarzyszy z POP ID. Dużą satysfakcję i zadowolenie z dobrze spełnionego obowiązku dają nam sukcesy naszych towarzyszy w skali Zjednoczonych Sił Zbrojnych,

które umacniają ich autorytet naukowy, w tym również i autorytet naszej uczelni i naszych sił zbrojnych.

Nastąpiła widoczna poprawa w organizacji prac naukowo-badawczych, zwłaszcza w zakresie głównych ogólnoakademickich prac zespołowych; tematyka prac jest obecnie coraz trafniejsza a zespoły naukowe są coraz staranniej dobierane i lepiej kierowane przez naszych towarzyszy; zmianie na lepsze uległo planowanie prac naukowych, skuteczniejsze jest rozliczanie z ich wykonania. Przypomnieć należy, że ranga podejmowanej tematyki w pracach naukowo-badawczych coraz bardziej wzrasta, znajdując zauważalny oddźwięk w naszych siłach zbrojnych. Szczególnie dotyczy to Zakładu Dydaktyki i Instytutu Dowodzenia. Pierwszy z nich pracuje nad modelem osobowym dowódcy i oficera sztabu oraz nad podniesieniem efektywności szkolenia ze szczególnym uwzględnieniem wyższego szkolnictwa wojskowego o profilu dowódczo-sztabowym. Drugi spełnia nieco inną rolę w porównaniu do pozostałych ogniw służbowych w systemie działania naszej uczelni i akademickiej organizacji partyjnej. Wynika to stąd, że Instytut nie jest komórką dydaktyczną, lecz naukowo-badawczą i projektowo-wdrożeniową oraz stąd, że działa w nim najliczniejsza organizacja partyjna.

Od kilku lat towarzysze z Instytutu wiele uwagi poświęcają nowoczesnemu, systemowemu podejściu do rozwiązywanych problemów. Za przykład może tu służyć próba powiązania opracowanych dotychczas programów w jednolity system, oparty na wspólnej bazie danych. Elementy takiego systemu, pod kryptonimem CIECIWA-AF zdały pozytywnie egzaminy w czasie ubiegłorocznych ćwiczeń LATO-74.

Istotny rozdział w pracy Instytutu to zadania realizowane na korzyść akademii. Niewątpliwie zrobiono w tym zakresie dużo; np. opracowano koncepcję zastosowania środków organizacyjno-technicznych w procesach szkolenia słuchaczy i kierowania akademią, a także uczyniono kolejny krok w kierunku przybliżenia informatyki do procesu dydaktycznego, nawiązując ściślejszą współpracę z katedrami i budując eksperymentalny punkt informatyczny na jednej z sal grupowych.

Mimo tych niewątpliwych osiągnięć powszechnie oczekuje się od towarzyszy pracujących w Instytucie większej niż dotych-

czas inicjatywy i pomocy, zwłaszcza w pracach nad budową nowoczesnego systemu kierowania akademią.

Niedostatkami w naszej działalności naukowej było zbyt wielkie rozproszenie wysiłków i podejmowanej problematyki. Wydaje się, że już w br. następuje zawężenie problematyki naukowo-badawczej, ale jednocześnie wzrasta wyraźnie jej zakres, głębokość badań, wielokierunkowość i wielopłaszczyznowość, w związku z czym prace są podejmowane przez dość liczne zespoły akademickie, a nawet i spoza akademii. Wynika stąd, że zakres prac oraz wysiłek twórczy w sposób istotny wzrasta, a więc i czas potrzebny na wykonanie musi być znacznie zwiększony, przede wszystkim zaś - nasza bezpośrednia, naukowa i partyjna odpowiedzialność za produkt finalny, za rezultat naszej pracy. Rok 1975 w tym zakresie będzie - według naszych ocen - przełomowy przede wszystkim w związku z koniecznością dokonania rozliczenia za ubiegłe 5-lecie i opracowania planu na lata 1976-1980. Stąd skupienie wysiłków w pracy KU, działalności poszczególnych POP musi być nieporównywalnie większe niż dotychczas, musi wzrosnąć nasza partyjna aktywność i mobilizacja. Powinniśmy wzbudzić szczególną pasję i zaangażowanie do pracy naukowej wśród wszystkich towarzyszy. W tym względzie widzimy szczególne zadanie stojące przed KU, komitetami POP i szefami katedr, którzy powinni coraz bardziej czuć się odpowiedzialni za jak najpełniejsze zrealizowanie nakreślonych planów doktoryzacji. A ponadto musimy przestrzegać terminowego wykonywania poszczególnych prac. Bez pełnego zaangażowania się organizacji partyjnej, bez wydatnej pomocy możemy nie wykonać postawionych nam zadań.

Musimy również w większym niż dotychczas stopniu włączać tematykę poszczególnych prac indywidualnych, dyplomowych i doktorskich jako tematy kompleksowe. Doświadczenie w tym względzie towarzyszy z Katedry Sztuki Operacyjnej w zakresie opracowania zespołowych prac dyplomowych należy przeanalizować i upowszechnić. Trzeba również właściwie wykorzystać zapał, ambicję i możliwości kół naukowych słuchaczy, które właśnie w okresie kadencji ustępującego KU rozwijają swoją działalność. W tym miejscu należałoby wysunąć inicjatywę utworzenia jednego Koła Naukowego w akademii składającego się z kilku lub kilkunastu sekcji.

Podsumowując naszą działalność należy również odnotować, iż na odcinku publicystycznym uzyskaliśmy pewne, choć w dal - szym ciągu jeszcze nie w pełni zadowalające rezultaty. Żywimy jednak nadzieję, że przy aktywnym zaangażowaniu się komitetów partyjnych i w tym zakresie mamy realne podstawy, aby przeła - mać niedobre tradycje. Mamy zresztą pewne w tym zakresie do - świadczenia. Warto chyba wspomnieć o tym, że dzięki przyjęciu na siebie dodatkowych zobowiązań wielu naszych towarzyszy wy - datnie przyczyniło się do realizacji programów kształcenia studentów. Trzeba stwierdzić, że materiały opracowane przez naszych towarzyszy są wysoko oceniane zarówno przez naszych studentów, kadre studiów wojskowych i przez pracowników nauko - wych poszczególnych uczelni. Obecnie towarzysze ci podjęli się opracowania specjalnego podręcznika wiedzy obronnej dla studiów wojskowych. Zapewniliśmy więc - wykonując naszą co - dzienną pracę - wartościowy materiał do nauczania wielotysięcz - nej rzeszy studentów w zakresie obronności. W bieżącym roku zapoczątkowaliśmy, tytułem pewnego eksperymentu, szersze włą - czanie do prac naukowych naszych słuchaczy, zwłaszcza zaś tych, którzy podjęli się dyplomowych prac zespołowych. I w tym wypad - ku organizacje partyjne powinny przejawiać troskę, aby ekspe - ryment zakończył się powodzeniem, zwłaszcza zaś towarzyszy z POP Katedry Sztuki Operacyjnej.

W uchwale XIV Konferencji zostało sprecyzowane zadanie, aby "Zachęcać kadre naukowo-dydaktyczną, szczególnie młodych, wartościowych oficerów do podejmowania prac doktorskich i ha - bilitacyjnych. Wytworzyć do tej pracy odpowiednią atmosferę w kolektywach służbowych, stwarzając wszelkie warunki do rea - lizacji tych zamierzeń".

Oceniamy, że jest to dziedzina, w której nie możemy się poszczycić osiągnięciami. Przeciwnie, mimo licznych inicjatyw, zachęty moralnej i materialnej jak dotychczas wyniki są raczej skromne. Ze względu na ubycie szeregu oficerów posiadających stopień doktora, którzy odeszli od nas do innych instytucji bądź w stan spoczynku pogorszył się nawet nasz bilans ilości - wy w stosunku do 1972 i 1973 roku. Liczymy, że w pewnym stop - niu poprawią sytuację, choć w pełni jej nie rozwiążą, istnie - jące kursy doktoranckie zaoczne i ostatnio stacjonarne.

Stąd też problem doktoryzacji i habilitacji naszych pracowników naukowo-dydaktycznych powinien być w centrum uwagi partyjnej i służbowej. Musimy problem ten podjąć od nowa, głęboko przeanalizować, wyzwolić na pewno istniejące rezerwy, wzmocnić nasze partyjne oddziaływanie i zaangażowanie. Zwracamy się przy tym do wszystkich towarzyszy o ujawnianie rezerw i możliwości oraz przedkładanie swoich w tym względzie propozycji i inicjatyw.

Oceniamy, że w zakresie pracy i działalności partyjnej na odcinku dydaktycznym, wychowawczym i naukowo-badawczym poruszyliśmy tylko niektóre, najbardziej istotne problemy, wierząc głęboko, że od naszej partyjnej żarliwości, zaangażowania, wykazania maksimum inicjatywy i pomysłowości w dużej mierze będzie zależało przekucie omawianych zadań i problemów w rzeczywistość. Na pewno od nas samych, od wszystkich towarzyszy, a zwłaszcza od pracy przyszłego KU i POP będzie zależało, czy procesowi dydaktyczno-wychowawczemu i naukowo-badawczemu nadamy taką rangę, jakiej wymaga od nas nakaz czasów, w których żyjemy, oraz dobro i autorytet naszej uczelni kształcącej ludowe kadry na najwyższym poziomie; znalazło to odzwierciedlenie w ambitnych założeniach "Planu rozwoju ASG do 1990 roku".

Analizując naszą działalność w tym zakresie jesteśmy przekonani, że zwracanie uwagi KU na potrzebę głębszego zainteresowania się i zaangażowania w problematykę dydaktyczno-wychowawczą i naukowo-badawczą, tak mocno stawianą na XIV Konferencji i wyrażoną w jej uchwale, było słuszne i zainicjowane w okresie, w którym ta działalność była konieczna. Chodzi głównie o to, że od 1972 r. przeżywamy w akademii okres szczególny, wchodzimy w nowy etap działalności, charakteryzującej się między innymi wypracowaniem planu długofalowego działania i życia uczelni /plan perspektywiczny/, przygotowaniem do zmiany studiów /2 + 1/ wynikającej z konieczności kształcenia absolwentów WSO, porządkowaniem pracy naukowo-badawczej i podejmowaniem coraz ambitniejszych problemów.

Ta nasza działalność legła u podstaw stworzenia odpowiedniej atmosfery, pozwalającej podjąć i rozwiązywać te trudne problemy, wyzwolić inicjatywę poszczególnych członków partii i całych organizacji, a w konsekwencji doprowadzić do rozwoju

ruchu przodownictwa i współzawodnictwa, podniesienia poziomu dyscypliny, szerokiego rozwinięcia działalności naukowej /szczególnie wśród słuchaczy/ i tym samym właściwie wywiązywać się z trudnych przecież zadań, jakie zostały nam postawione.

Aby utrwalić nasze osiągnięcia i rozwinąć jeszcze bardziej naszą działalność dydaktyczno-wychowawczą i naukowo-badawczą, ustępujący Komitet proponuje:

1. Kontynuować pracę nad wprowadzeniem w życie jedności działalności ideologicznej, dydaktyczno-wychowawczej i naukowo-badawczej, zapewniającej w konsekwencji podniesienie poziomu działania zarówno kadry dydaktyczno-naukowej, jak i słuchaczy.
2. W dziedzinie dydaktyczno-wychowawczej główny wysiłek skupić na: zapewnieniu jak naj' pszego wykonania zadania reorganizacji studiów w naszej uczelni, dalszym rozwoju ruchu przodownictwa i współzawodnictwa, unowocześnieniu procesu dydaktycznego, przekształceniu nauczyciela akademickiego z przekazującego wiedzę w organizatora pracy samodzielnej słuchacza, adaptacji nowo przybyłych pracowników naukowo-dydaktycznych, rozwoju i modernizacji studiów słuchaczy uzdolnionych oraz na dalszym rozwoju ruchu nowatorstwa i racjonalizacji.
3. W dziedzinie naukowo-badawczej skoncentrować wysiłek na dokonaniu oceny działalności w okresie ubiegłych 5 lat i opracowaniu nowego planu z uwzględnieniem już powziętych decyzji dotyczących łączenia prac indywidualnych, dyplomowych, doktorskich, habilitacyjnych, coraz szerszego wprowadzania prac naukowych opracowywanych przez zespoły naukowe.
4. W dziedzinie rozwoju kadry dydaktyczno-naukowej zapewnić podnoszenie przez nią kwalifikacji dla uzyskania wskaźników zwiększonego przyrostu liczby pracowników z tytułem naukowym, w celu właściwego zabezpieczenia naszej działalności naukowej.

IV. OCENA PRACY PARTYJNEJ W DZIEDZINIE GOSPODARCZEJ

I SOCJALNO-BYTOWEJ

Wytyczne kierownictwa Ministerstwa Obrony Narodowej, GZP oraz uchwała podjęta na XIV Konferencji Partyjnej akademii wytyczały w zakresie problematyki gospodarczej i socjalno-bytowej między innymi takie zadania, jak: współdziałanie z ogniwami służbowymi w realizacji wszystkich przedsięwzięć zmierzających do polepszenia warunków pracy i życia uczelni; mobilizowanie środkami partyjnymi całego stanu osobowego i mieszkańców do czynnej pracy; usprawnianie systemu przekazywania, rozpatrywania i realizacji wniosków i postulatów; organizowanie narad partyjnych stanowiących forum do okresowego przedyskutowania problemów związanych z pracą poszczególnych pionów i inspirowania ich działalności; dokonywanie okresowych analiz strat i szkód, stanu ich likwidacji i przyczyn powstawania; inspirowanie aktywnej działalności partyjnej i służbowej mającej na celu podniesienie poziomu kultury życia, poprawę warunków BHP, popularyzację wyróżniających się ludzi i zespołów, rozwój współzawodnictwa pracy i gospodarności.

Istotną treść tych zadań stanowi zwiększenie partyjnej odpowiedzialności w sferze bezpośredniej działalności na odcinku gospodarczym i socjalno-bytowym, wzmożenia kontroli społecznej i wyzwalania inicjatyw, zwiększenia gospodarności i w ten sposób polepszenia warunków bytowych i socjalnych oraz warunków pracy i funkcjonowania uczelni.

Zadania te oraz zgłoszone w czasie całej kadencji wnioski i postulaty stały się podstawą planowej działalności KU,

Realizując uchwałę, KU dokonał partyjnej oceny całokształtu działalności gospodarczej i socjalno-bytowej; zgodnie z ustalonym planem działania Komendy zorganizowano 2 narady z udziałem członków RN i KU, podczas których dokonano oceny realizacji zadań i działalności ogniw gospodarczych; organizowano narady środowiskowe, przeprowadzono rozmowy z towarzyszami odpowiedzialnymi za poszczególne odcinki pracy administracyjno-gospodarczej i socjalno-bytowej, dokonano lustracji niektórych działów gospodarki lub niektórych obiektów dla sprawdzenia rzeczywistego stanu socjalno-bytowego i warunków BHP.

Realizacja podejmowanych przedsięwzięć umożliwiała uzyskanie konkretnych informacji o działalności ogniw gospodarczych i trudnościach wynikających w toku ich realizacji, pozwalała na obiektywny osąd zaangażowania członków partii w ich realizację oraz wytyczenie sposobów i kierunków dalszej działalności poszczególnych ogniw i członków partii. Cała działalność KU nastawiona była na aktywizowanie członków partii odpowiedzialnych za poszczególne ogniwia i pomoc w wykonaniu postawionych im trudnych i poważnych zadań realizowanych dla dobra całej społeczności Poligonu, dla zabezpieczenia procesu szkolenia w akademii.

Możemy stwierdzić, że zapoczątkowane przez VI Zjazd zmiany, zmierzające do dalszego prężnego rozwoju wszystkich dziedzin życia Polski socjalistycznej, oraz aktywizacja członków partii w naszym środowisku w dążeniu do poprawy warunków pracy i warunków socjalno-bytowych - stały się siłą napędową działalności na odcinku gospodarczym i socjalno-bytowym. W czasie kadencji KU nastąpiły zasadnicze zmiany w stylu i organizacji pracy; postęp jest widoczny, a rezultaty działalności na wielu odcinkach są wyraźnie odczuwalne. Do niewątpliwych osiągnięć, które zawdzięczamy aktywnej i celowej pracy członków partii i pracowników bezpartyjnych, należą:

- zapoczątkowana w 1973 roku i zakończona w 1974 roku budowa kasyna;
- zapoczątkowana w 1973 roku i zakończona w 1974 roku gazyfikacja osiedla "Polanka";
- zapoczątkowana w 1973 roku i zakończona w 1974 roku budowa pawilonu WPH;
- zakończenie remontów kanalizacji i przykrycie kanału ściekowego;
- zakończenie elewacji budynków na osiedlu "Polanka";
- urządzenie i oddanie do użytku "Klubu Młodzieżowego";
- wybudowanie nowego biura przepustek;
- wymiana węzownic w kotłowni CO;
- wybudowanie i urządzenie placu zbiórek i parku;
- podniesienie standardu SNDW-BRZEŻNO oraz prowadzenie budowy ośrodka wypoczynkowego ZEGRZE;
- modernizacja i przystosowanie sal wykładowych i gabinetów w

w bloku 25 do stosowania nowoczesnych metod wykładowych.

Są to tylko niektóre przedsięwzięcia świadczące o ogromie zadań realizowanych w dziedzinie poprawy warunków bytowych. Można by tu wymienić jeszcze kilka innych zamierzeń, które zostały zrealizowane lub są w toku realizacji, świadczących o ogromnym wkładzie pracy całego aparatu zabezpieczającego, o tym, że postulaty zgłoszone podczas akcji sprawozdawczo-wyborczej i XIV Konferencji Partyjnej oraz podjęte na niej uchwały były i są konsekwentnie realizowane, a rezultaty uporządkowanej pracy są widoczne i odczuwalne przez użytkowników.

O wkładzie pracy aparatu zabezpieczającego świadczy fakt, że na realizację nakładów inwestycyjnych, remontów kapitalnych i konserwacyjnych w latach 1973-1974 wydatkowano kwotę 49.456.000 zł, z tego tylko w roku 1974 38.991.000 zł. Wymagało to pełnej mobilizacji sił członków partii i bezpartyjnych oraz pełnego zaangażowania do realizacji tych ogromnych zadań. Nie uniknięto jednak poważnych niedociągnięć, do których należały przede wszystkim zbyt długo trwająca budowa nowego kasyna, a zwłaszcza pawilonu handlowego.

Mamy jednak przykłady świadczące o dobrej robocie, takie między innymi, jak: budowa placu zbiórki, przykrycie rowu ściekowego czy też budowa biura przepustek i w pewnym stopniu gazyfikacja osiedla "Polanka". Przygotowanie tych prac w sposób właściwy pod względem projektowym, zaopatrzenia materiałowego i wykonawczym umożliwiło ich wykonanie w stosunkowo krótkim czasie.

Powyższe przykłady świadczą o tym, że można przy właściwej organizacji pracy osiągnąć widoczne rezultaty, że wysiłek ludzki skierowany do działania w sposób zorganizowany nie pójdzie na marne.

Należy podkreślić, że zamierzenia i działalność komendy akademii w dziedzinie usprawnienia gospodarki i poprawy warunków bytowych spotkała się z pełną aprobatą i poparciem członków partii. Wszelkie inicjatywy, postulaty i propozycje partyjne uwzględnione były w decyzjach i działalności komendy. Jedność działania po linii partyjnej i służbowej umożliwiła uzyskanie rzeczywistej, widocznej w życiu codziennym poprawy gospodarności i warunków bytowych.

Wytworzony wokół problemów gospodarczych i socjalno-bytowych klimat sprzyjał zaangażowaniu partyjnemu wszystkich członków partii. Wyrazem tego było podejmowanie zobowiązań indywidualnych i zespołowych oraz udział w masowych czynach partyjnych. Ten partyjny zapał i deklarowana praca nad porządkowaniem terenu świadczą o tym, że działalność partyjna i służbowa zmierzająca do poprawy warunków bytowych zdobyła powszechny aplauz i poparcie całej społeczności akademickiej: partyjnych i bezpartyjnych. Nowo wybrany KU w dalszym ciągu powinien inspirować czyny społeczne wszystkich pracowników i mieszkańców "Poligonu" łącznie z instytucjami niepodlegającymi akademią, a mieszczącymi się na jej terenie. Wierzymy, że tylko wspólnym wysiłkiem możemy bardzo dużo zrobić dla dobra nas wszystkich.

Obok planowanej systematycznej działalności KU w dziedzinie inspirowania i realizacji zadań gospodarczych i socjalno-bytowych, określonych uchwałą XIV Konferencji Partyjnej, istniał również i drugi kierunek działania - realizacja bieżących postulatów zgłaszanych przez POP lub indywidualnie. Problemy te rozpatrywane były na bieżąco, a sekretariat informował towarzyszy na miesięcznych odprawach sekretarzy POP lub w Biuletynie KU o trybie lub wynikach ich realizacji. Inną formą zgłaszania i rozpatrywania postulatów było bezpośrednio ich przekazywanie odpowiednim organom aparatu gospodarczego przez sekretarzy POP. Taki sposób działalności wpłynął na usprawnienie i przyspieszenie załatwiania postulatów oraz umożliwił rozwiązywanie wielu problemów na bieżąco. Należy podkreślić, że wśród członków partii jest właściwe zrozumienie istoty i możliwości rozwiązywania problemów socjalno-bytowych. Zgłoszone postulaty charakteryzowała rzeczowość i realność; były one głęboko przemyślane i możliwe do wykonania w warunkach akademii. W sprawach realizacji zgłoszonych postulatów KU posiadał pełne poparcie organów partyjno-służbowych akademii. Problemy te były omawiane w zespole Komendanta, a komenda akademii była bezpośrednio zainteresowana ich rozwiązaniem. Dotyczyły one zwłaszcza takich spraw, jak: praca kasyna, problemy zaopatrzenia i praca placówek WPH zaopatrujących mieszkańców, sprawy mieszkaniowe itp. KU uważa, że problemy te powinny się znaleźć w centrum uwagi nowego KU nowej kadencji, a odpowiedzialni za

te odcinki pracy towarzysze powinni uwzględnić je w planach swej działalności.

Mimo poświęcenia przez komendę akademii dużo uwagi pracy kasyna, mimo oddania nowej inwestycji, a więc zwiększenia przepustowości i ogólnej poprawy warunków pracy, nie osiągnięto znaczniejszej poprawy żywienia. Nadal występują takie mankamenty, jak zła organizacja pracy i nieumiejętne wykonywanie tej pracy przez personel obsługi. Jadłospis jest zbyt mało urozmaicony, często nie ma możliwości wyboru potraw, nie przestrzega się gramatury, higieny, porządku itp. Dokonano inwestycji, po której oczekiwano zasadniczej poprawy, jednak konsumenci tego wyraźnie nie odczuli. Poprawa rzeczywista może nastąpić w wyniku zmian organizacyjnych, wprowadzenia nowych rozwiązań technologicznych i właściwie prowadzonej kontroli; jest to węzłowe zadanie stojące przed towarzyszami odpowiedzialnymi za ten odcinek pracy.

Analógiczna sytuacja jest na odcinku wyżywienia żołnierzy. Nie notuje się istotnych skarg żołnierzy na jakość przyrządzanych posiłków. W dalszym ciągu jednak przywiązuje się zbyt mało wagi do stanu higieny i czystości w pomieszczeniach roboczych. Remonty i konserwacja urządzeń są prowadzone niewłaściwie, w rezultacie czego następują ciągłe awarie urządzeń. Te drobne na pozór mankamenty są dokuczliwe i wpływają ujemnie na warunki pracy i sam proces żywienia.

Jednym z poważniejszych problemów, który od wielu lat absorbuje uwagę komendy, Wydziału Politycznego i KU jest praca placówek WPH. Mimo powszechnie panującej opinii o złej pracy tych placówek i niedostatecznym zaopatrzeniu, mimo obietnic i przyrzeczeń poprawy, składanych podczas narad z kierownictwem WPH nie nastąpiła wyraźna poprawa w tej dziedzinie. Zaopatrzenie, a zwłaszcza organizacja pracy placówek WPH nie nadąża za tempem, jakie obserwuje się w handlu warszawskim. Ubogi asortyment towarów, ograniczone i nieterminowe dostawy, nieżyczliwy stosunek do klienta /sklep warzywniczy/, częste zamknięcie sklepów z powodu chorób personelu lub spisów kontrolnych - oto podstawowe bolączki, na które ciągle uskarżają się mieszkańcy. Nie rozwiązano organizacyjnie problemu sprzedaży mięsa i przetworów w godzinach dogodnych dla pracowników zatrud-

dnionych w akademii. Rezultat-kolejki w godzinach pracy, w czasie których pracownicy dokonują zakupów. Nie próbuje się przeciwdziałać próbom handlu półhurtowego, tzn. zakupów przez te same osoby spoza Poligonu w każdym dniu dostawy mięsa i wyrobów za kwoty 600-800 złotych i więcej, co w odczuciu społecznym budzi sprzeciwy, a na pewno wpływa na pogorszenie zaopatrzenia mieszkańców i pracowników akademii. W tej dziedzinie kierownictwo WPH, towarzysze z Komisji Konsumentów i aparatu kwatermistrzowskiego mają wiele do zrobienia. Jest to zadanie tym bardziej odpowiedzialne, że wynika ono nie tylko z żądań i postulatów mieszkańców, ale jest również zgodne z duchem polityki partii w tej dziedzinie.

Problemem węzłowym, mającym istotne znaczenie dla naszej uczelni, jest sytuacja mieszkaniowa. Komenda i KU poświęciły tej sprawie wiele uwagi. Trudności w tej dziedzinie od XIV Konferencji nie tylko nie zostały złagodzone, ale nawet się pogłębiły, mimo że załatwiono dwukrotnie więcej spraw niż w dwóch poprzednich latach. Są one wprawdzie odbiciem ogólnie trudnej sytuacji mieszkaniowej, niemniej jednak w akademii wystąpiły dodatkowe przyczyny, do których należą: zaprzestanie budownictwa mieszkaniowego dla potrzeb akademii, brak odpływu mieszkańców w wyniku przeniesień lub odejścia na emeryturę, lokalizacja i zmiany organizacyjne różnych instytucji na terenie akademii, zmiany organizacyjne w samej akademii. Oto niektóre najważniejsze przyczyny, które powodują systematyczne pogarszanie się sytuacji mieszkaniowej.

Na dzień 1.12.1974 roku potrzeby mieszkaniowe wynoszą: na mieszkania służbowe - 218 mieszkań oraz spółdzielcze - 128 mieszkań. Z tego w ogóle nie posiada mieszkań około 130 rodzin. Możliwości zaspokojenia potrzeb są znikome. Akademia partycypuje w ogólnej puli Stołecznego Zarządu Kwaterunkowego, a liczba przydzielonych mieszkań jest stosunkowo niewielka. Ogólny wydzielony limit na rok 1973/1974 wynosił: mieszkania służbowe - 62, mieszkania spółdzielcze - 24. Analiza sytuacji mieszkaniowej wykazuje, że roczne potrzeby przewyższają możliwości zaspokojenia zapotrzebowania na mieszkania M-4, M-5 z uwagi na ograniczone przydziały tego typu mieszkań, a potrzeby w tej grupie są najwyższe. Większość kadry, która w najbliższych la-

tach będzie przechodzić na emeryturę, czyni starania o przeniesienie na teren miasta Warszawy, co jeszcze bardziej zwiększy potrzeby mieszkaniowe. Poważniejszy zwrot nastąpić może dopiero po wybudowaniu dwóch budynków, których oddanie nastąpi jednak nie wcześniej niż w roku 1978/1980.

Inną grupę problemów stanowi działalność usługowa w zakresie remontów, drobnych napraw itp. Problem ten jest ważny, ponieważ dotyczy bezpośrednio życia codziennego, spraw drobnych, ale dokuczliwych, składających się na warunki bytowe dnia codziennego. Aparat gospodarczy, który swoje wysiłki skoncentrował na wykonawstwie inwestycyjnym, sprawy napraw i remontów traktuje marginesowo, chociaż i tu ma do zanotowania poważne efekty, wyrażone w latach 1973/1974 w kwocie 4.529.000 zł, które obejmują prace remontowe i adaptacyjne prowadzone w blokach 77,14,25,101,56,22,94,114,26,22,94 i innych, oraz w kwocie 9.648.000 zł na remont budynków mieszkalnych. Jednak w tej dziedzinie występuje szereg niedociągnięć, jak: nieustaranne wykonawstwo robót, opieszałość i przeciąganie terminów, brak należytej organizacji i kontroli jakości robót. Często nie określa się zakresu robót podczas remontu mieszkań, a jakość napraw uzależniona jest tylko od dopilnowania przez lokatora. Awarie i usterki doraźne są usuwane opieszale i dopiero po upływie kilku dni, jak to często ma miejsce w internacie bloku 14, gdzie zgłoszone przez słuchaczy awarie w dopływie prądu usuwane są po upływie 8-10 dni. Zgłaszane postulaty co do dopływu ciepłej wody nie są uwzględniane, nadal ciepła woda doprowadzana jest w godzinach 5.00-5.30 i od 7.30, co jest niedogodne dla słuchaczy i niezgodne z ogólnym porządkiem dnia. Niedocenywanie tych pozornie drobnych spraw przez towarzyszy z aparatu gospodarczego, zaabsorbowanego realizacją zadań inwestycyjnych, jest niesłuszne, gdyż wpływa bezpośrednio na ocenę ich działalności, wzbudza niezadowolenie ze stylu pracy.

Negatywnym zjawiskiem w działalności gospodarczej jest brak należytej troski o środki i mienie wojskowe, w wyniku czego powstają poważne szkody. Według stanu na dzień 30.11.1974 rok łączne szkody wyrażają się w kwocie 312.457 zł, zaś w samym tylko roku 1974 szkody wyniosły 217.787 zł. Najwyższe szkody zanotowano w WAK-u na kwotę 113.867 zł. W ciągu roku 1974

zlikwidowano szkody na ogólną kwotę 69.068 zł. W wyniku przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego przepisano do zwrotu kwotę 2.847 zł, tj. 4,1%, umorzono kwotę 35.060,00 zł, tj. 50,8%, dobrowolnie wyrównano gotówką 3.583,00 zł, tj. 5,2%, spisano jako niezawinione 27.578,00 zł, tj. 39,9%.

Najbardziej opornie idzie likwidacja szkód w WAK - jedna sprawa trwała 23 miesiące, inna zaś - 5 miesięcy. Główną przyczyną szkód w mieniu wojskowym jest nieprzestrzeganie przepisów i brak nadzoru przez osoby funkcyjne. Ten stan rzeczy świadczy o tym, że w partyjnej i służbowej działalności jest jeszcze zbyt dużo ludzi nieodpowiedzialnych i niegospodarnych.

KU uważa, że zwiększenie czujności i systematyczna analiza przez instancje partyjne stanu strat i szkód, i przyczyn ich powstawania przyczyni się do poprawy tej sytuacji, pozwoli w dalszym ciągu obniżać zarówno ilościowe, jak również wartościowe straty i szkody w mieniu wojskowym. Komitet Uczelniany uważa, że zsynchronizowane działanie organów służbowych i partyjnych może się przyczynić do radykalnej poprawy, zmniejszyć ilość strat i szkód i przyspieszyć tryb ich likwidacji.

Problem zorganizowanego odpoczynku rozwiązywany jest w akademii na bazie SNDW BRZEŻNO. Można stwierdzić, że pod względem ilościowym potrzeby w tym zakresie zostały zaspokojone. Pewne trudności powstają zwykle w miesiącu sierpniu, kiedy to wobec masowych urlopów nie można zapewnić zorganizowanego wypoczynku wszystkim składającym wnioski. Poważne trudności powstają w zaspokojeniu potrzeb wypoczynku w innych domach wczasowych, wobec systematycznego zmniejszania przydziału kart przez Wydział Wczasowy WOW, i tak w roku 1973 przydział wynosił 230 kart dla kadry i 65 dla słuchaczy, w roku 1974 - tylko 170 kart dla kadry i 95 kart dla słuchaczy. Na taki stan rzeczy wpłynęło niewykorzystanie wszystkich kart wczasowych. W 1973 roku wykorzystano tylko 84%, w tym kadra i rodziny - tylko 72%. W 1974 roku kadra i rodziny wykorzystwała tylko 85% kart. Niewykorzystanie tak dużego odsetka kart wynika przede wszystkim z tego, że obejmują one okresy niezbyt dogodne dla kadry w związku z trybem życia w akademii. I tak w 1974 roku na turnusy w okresie od 21 czerwca do 2 września przydzielono tylko 7 kart, a pozostałe karty obejmowały okres jesienny, zi-

mowy i wiosenny. Najtrudniejsza sytuacja powstaje w zapewne - niu potrzeb wypoczynku słuchaczy. Wpływa na to nie tylko stosunkowo niewielki przydział /w 1973 roku razem 170 kart, w 1974 roku razem 165 kart/, ale również fakt, że na turnusy sierpniowe było tylko zaledwie 68 kart, a tylko wtedy mogą słuchacze korzystać z urlopu. KU zalecił wykorzystanie kart czasowych dla potrzeb kadry przydzielić słuchaczom w miesiącu sierpniu do SNDW BRZEŻNO. W ten sposób osiągnięto 100% wykorzystania przez słuchaczy kart czasowych. Jednak nie zaspokaja to w pełni potrzeb słuchaczy. Całkowite zaspokojenie tych potrzeb jest praktycznie niemożliwe. Dalszej poprawy w dziedzinie wypoczynku należy spodziewać się po rozbudowie ośrodka ZEGRZE, który już w bieżącym roku był wykorzystywany w ramach wypoczynku niedzielного. Rada Zakładowa - wykorzystując zwroty akademickie i ze Związków Zawodowych - w pełni zaspokaja potrzeby w zakresie wypoczynku. W celu organizacji odpoczynku dla dzieci i młodzieży stosuje się różne formy działania, organizuje się kolonie, obozy stałe i wędrownie, wycieczki PTTK itp. Pod względem ilościowym odpowiada to zapotrzebowaniu. Poważne braki występują jeszcze pod względem organizacji. Na jeden z obozów nie zjawił się w czasie zbiórki odpowiedzialny kierownik, wobec czego na wyjazd zdecydował się, znajdujący się w tym czasie na zbiórce młodzieży, tow. DUDZIAK, który wyjechał z młodzieżą i zorganizował obóz. Generalnie można stwierdzić, że w tej dziedzinie osiągnięto znaczny postęp w stosunku do lat ubiegłych, co jest niewątpliwie zasługą społecznej i służbowej działalności odpowiedzialnych za ten odcinek pracy towarzyszy. Nie można jednak na tym poprzestać, należy w dalszym ciągu doskonalić i rozwijać różne formy wypoczynku, zwłaszcza organizację wypoczynku sobotnio-niedzielного, w związku ze stałym zwiększaniem się ilości wolnych sobót.

Ważnym problemem, który był przedmiotem analiz i ocen KU, jest działalność służby zdrowia, warunki bezpieczeństwa i higieny pracy. Ogólny stan sanitarny uległ poprawie w takim stopniu, na jaki pozwalał istniejący stan urządzeń. Należy tu podkreślić, że rozwój akademii przekroczył próg wydolności infrastruktury i - mimo prowadzonej modernizacji różnych urządzeń - nie odpowiada zapotrzebowaniu. Wyraża się to w niedo-

statecznej ilości wody, jej zanieczyszczeniu, słabym ciśnieniu, okresowym przerwom w jej dopływie, co powoduje znaczne pogorszenie się stanu sanitarnego. Oczyszczalnia ścieków jest przeciążona i stale zanieczyszcza Zalew Zegrzyński. Kotłownia centralnego ogrzewania pracuje na granicy wydolności, stąd przerwy w dostawie ciepłej wody do internatu, pomieszczenia są niedogrzewane, w budynku przedszkola w czasie mrozów temperatura w salach dziecięcych nie przekracza 14°C, podobna sytuacja występuje w innych pomieszczeniach.

Służba zdrowia udziela pomocy około 10.000 osób. W I półroczu 1974 roku udzielono porad i dokonano zabiegów w stosunku do około 40.000 przypadków przy obsadzie etatowej 9 lekarzy, 3 stomatologów, 5 pielęgniarek. Przeniesienie przychodni na Koszykową spowodowało zwiększenie obciążenia akademickiej służby zdrowia, zwiększyło zapotrzebowanie na samochody sanitarne, którego nie można zaspokoić obecnym taborem, zwłaszcza że sanitarki na samochodzie GAZ nie spełniają w warunkach akademii swojego zadania. Pojazdy są wyeksploatowane, ulegają częstym awariom, powodującym przerwy w eksploatacji. W istniejących warunkach niezbędna byłaby sanitarka wypadkowa, aby mieć możliwość udzielania szybkiej pomocy w nagłych wypadkach. Mimo tych trudności natury obiektywnej towarzysze reprezentujący służbę zdrowia powinni dołożyć starań, aby do czasu zrealizowania planowanej budowy Polikliniki usprawnić pracę istniejącej Izby Chorych, wyeliminować przypadki formalizmu w pracy, zwiększyć kontrolę i wymagalność w zakresie stanu sanitarno-higienicznego, ponieważ są to dziedziny bezpośrednio dotyczące zdrowia ludzi. Wszelkie niedomagania, nawet drobne, występujące na tym odcinku są bardzo dotkliwie odczuwalne i wpływają na kształtowanie się negatywnych opinii i niezadowolenia. Poprawa w pracy służby zdrowia jest widoczna, a KU ocenia, że istnieją podstawy do tego, żeby służba zdrowia jeszcze bardziej doskonalila swą pracę i zyskała pełne społeczne uznanie.

W okresie kadencji nastąpiły pewne pozytywne zmiany w zakresie BHP. Powstały one w wyniku nowych inwestycji, adaptacji urządzeń i innych zabiegów organizacyjnych. Jednakże w całości BHP nie odpowiada nadal wymaganiom. Wydaje się, że bez zasadniczych rozwiązań inwestycyjnych możliwości poprawy BHP

są na wyczerpaniu. Nadal niestety nie zmniejsza się ilość wypadków przy pracy. Ilość ogólna utrzymuje się stale na tym samym poziomie, około 14 w ciągu ostatnich kilku lat /z wyjątkiem roku 1973 - 11 wypadków/. Usprawniono tylko tryb ich rozpatrywania zgodnie z obowiązującymi przepisami. Stan ten wymaga głębszej analizy, zwłaszcza że charakter i miejsca /kasyno, kuchnia żołnierska/ powstawania wypadków są zawsze te same, wobec czego muszą być jednorodne przyczyny ich powstawania, a to umożliwi ich likwidację. Aczkolwiek podstawowe braki w dziedzinie BHP od lat się powtarzają, nie widać we wszystkich ogniwach pełnej mobilizacji do działania w celu ich likwidacji. Próby poprawy mają charakter formalny, np. wydzielono pokoje śniadaniowe i wykonano łazienki, ale niewłaściwa ich konserwacja i eksploatacja powodują ciągłą ich dewastację. Nie wszędzie prowadzi się rzeczywiste szkolenia BHP /kasyno/. Wiele niedociągnięć występuje również w zakresie obrony ppoż, przy czym - rzecz charakterystyczna - większość z nich wynika przede wszystkim ze zwyczajnego niedbalstwa i braku poczucia odpowiedzialności za powierzony odcinek pracy.

KU uważa, że w dziedzinie BHP, poprawy stanu sanitarnego i bezpieczeństwa pożarowego można wiele zrobić, bez oglądania się na wielkie inwestycje, zaś codzienna, zaangażowana praca i poczucie odpowiedzialności za powierzony odcinek pracy spowodują, że stan ten ulegnie poprawie, a niedomagania jeszcze występujące będą zlikwidowane.

KU ocenia, że w minionej kadencji organizacje partyjne pionów gospodarczych i technicznych mają na swoim koncie po - ważne osiągnięcia. W pracy aparatu gospodarczego nastąpił wyraźny postęp, udoskonalono metody działania, nastąpiły zmiany w stylu pracy. Bez partyjnego zaangażowania i inspirującej roli członków partii, nie byłoby możliwe zrealizowanie tak po - ważnych i pilnych zadań. KU obiektywnie ocenia istniejącą sytuację, w której osiągnięty został szczytowy poziom wydolności infrastruktury na terenie akademii, w wyniku czego powstają określone trudności w dziedzinie ogrzewania i dostarczania ciepłej wody, dostawy energii elektrycznej i możliwości zaopatrzenia w wodę, pojemności internatu itp. One to właśnie są przyczyną większości niedomagań w dziedzinie gospodarczej.

Rozwiązanie tych węzłowych problemów możliwe będzie dopiero w kolejnych latach, zgodnie z planami przedstawionymi w programie rozwoju ASG w latach 1976-1990, a zwłaszcza 1976-1980. Dotychczasowe tempo przeobrażeń w dziedzinie gospodarczej i socjalno-bytowej powinno być utrzymane, zaś realizacja planowanych zamierzeń wymagać będzie jeszcze bardziej dokładnej i wzmożonej pracy wszystkich ogniw oraz pełnej partyjnej odpowiedzialności i zaangażowania wszystkich członków partii działających w tych ogniwach. KU uważa, że osiągnięte wyniki w dziedzinie gospodarczej nie mogą przesłonić występujących niedociągnięć w niektórych dziedzinach działalności, do których należą: problemy żywienia, zaopatrzenia mieszkańców osiedla, sprawy mieszkaniowe i problemy konserwacyjno-remontowe. Rozwiązanie tych problemów powinno stać się węzłowym zadaniem pracy organizacji partyjnych, komisji społecznych i odpowiedzialnych za te od-cinki pracy towarzyszy. Rozwiązanie ich ma istotny wpływ na ocenę całokształtu działalności i na opinię publiczną, ponieważ występują bezpośrednio na styku konsument-użytkownik z danym działem. KU jest zdania, że istnieją realne podstawy do tego, aby występujące niedociągnięcia zostały zlikwidowane przez skierowanie na nie głównego wysiłku działalności partyjnej i służbowej. Pozwoli to na doskonalenie stylu pracy, a tym samym osiągnięcie jeszcze lepszych wyników.

KU ocenia, że zgłoszone przez organizacje partyjne postulaty i uchwała XIV Konferencji Partyjnej ASG w dziedzinie zadań socjalno - bytowych i gospodarczych zostały zrealizowane. Mimo wykazania w referacie niektórych niedociągnięć, generalne zadania w tej dziedzinie zostały zrealizowane. KU spełnił w czasie swej kadencji rolę inspirującą i kontrolną, znajdował w tej działalności pełne poparcie komendy, Wydziału Politycznego, a także zrozumienie i pomoc członków partii oraz bezpartyjnych.

Ustępujący KU proponuje, aby w działalności partyjnej nowej kadencji zwrócić uwagę na:

1. Dalsze doskonalenie form partyjnego działania w rozpatrywaniu i załatwianiu postulatów zgłaszanych przez POP i członków partii dotyczących problematyki gospodarczej i warunków bytowych.

2. Systematyczne ocenianie działalności poszczególnych ogniw gospodarczych i społeczno-socjalnych, przeprowadzanie analizy gospodarności mieniem wojskowym pod kątem partyjnego zaangażowania i odpowiedzialności członków partii za realizację stojących przed nimi zadań.
3. Utrzymanie ścisłej więzi z komisjami społecznymi, inspirowanie ich działania zgodnie z postulatami organizacji partyjnej, udzielanie im pomocy w rozwiązywaniu stojących przed nimi problemów.

Z A K O Ń C Z E N I E

Kończąc należy podkreślić, że organizacja partyjna naszej uczelni wykonała wszystkie zadania wynikające z uchwał XIV Konferencji Partyjnej, uchwał KC, VI Zjazdu Partii i I Krajowej Konferencji Partyjnej oraz wytycznych MON, GZP i komendy uczelni. KU starał się wywiązać z nałożonych zadań możliwie jak najlepiej. Rezultaty zostały przedstawione w sprawozdaniu. Częściowo sami widzimy pewne niedociągnięcia, czemu daliśmy wyraz w zakończeniu poszczególnych części referatu.

KU dziękuje wszystkim członkom i kandydatom partii, a szczególnie towarzyszom pełniącym różne funkcje partyjne, za pomoc i życzliwość w naszej codziennej działalności.

Jednocześnie wyrażamy przekonanie, że w toku konferencji oceniane będą obiektywnie zarówno osiągnięcia, jak i niedociągnięcia w naszej pracy. Zostaną także nakreślone dalsze nowe kierunki pracy partyjnej dla wykonania zadań stojących przed uczelnią, a określone w perspektywicznym planie rozwoju akademii w latach 1976-1990, ze szczególnym uwzględnieniem pierwszych dwóch lat poprzedzających jubileusz XXX-lecia jej powstania.

Wykonano w 60 egz.

Egz.nr 1-60 B.Gł.OZS

Wyk. KU

Druk. OH, dn. 8.1.75 r.

Nr ks. PF-90/PF-304/WW

NOTATKI

W. K. C. T. I. W. S.
KADETSKI SZKOLENIOV
ul. 502, brym. K. S. Wierocławskiej
*238947

NOTATKI

NOTATKI

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOŁY
KADRETSKIEGO GENERAŁA
m. gen. broni K. Świerczewskiego

№ 38947